

บทที่ ๓

การปฏิบัติการตั้งรับ Defensive Operations

ในระหว่างการปฏิบัติการร่วมเมื่อกรมผสมไม่ได้ดำเนินกลยุทธ์หรือปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุก หรือปฏิบัติการเพื่อเสถียรภาพ กรมผสมจะปฏิบัติการตั้งรับ การปฏิบัติการตั้งรับเป็นการปฏิบัติการรบที่ปฏิบัติเพื่อเอาชนะการเข้าตีของข้าศึกให้ได้เวลา ออมนำกำลัง และพัฒนาสภาวะที่พึงประสงค์สำหรับการปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุกหรือการปฏิบัติการเพื่อเสถียรภาพ ในขณะที่การรบด้วยวิธีรุกเป็นการปฏิบัติการรบแบบแตกหักมากที่สุด การตั้งรับเป็นแบบการรบที่แข็งแกร่งมากขึ้น (FM3-90) การปฏิบัติการตั้งรับเป็นภารกิจและส่วนประกอบหนึ่งตลอดการปฏิบัติการเต็มย่านความขัดแย้งการรณรงค์ร่วมและการปกป้องมาตุภูมิ การตั้งรับเพียงลำพัง โดยทั่วไปไม่บรรลุการตกลงใจได้ แต่อย่างไรก็ตาม ก็ยังสามารถสร้างสภาวะสำหรับการปฏิบัติการโต้ตอบการรบด้วยวิธีรุกที่ช่วยให้กำลังกองทัพพบได้มาซึ่งความริเริ่มได้ นอกจากนี้การปฏิบัติการตั้งรับยังเป็นเกราะป้องกันให้การปฏิบัติการเพื่อเสถียรภาพรุกไปข้างหน้าได้

การปฏิบัติการตั้งรับตอบโต้ การปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุกของข้าศึก ซึ่งเอาชนะการเข้าตี ทำลายข้าศึกที่เข้าตีให้มากที่สุดเท่าที่ทำได้ รวมทั้งพิทักษ์รักษาพื้นที่ ทรัพยากรและประชาชน การปฏิบัติการตั้งรับรักษากฎมิประเทศไว้ ปกป้องประชาชน และป้องกันขีดความสามารถที่สำคัญต่อการเข้าตีของข้าศึก (รส. ๓-๐) บทนี้จะกล่าวถึงการประยุกต์ใช้เกี่ยวกับหลักพื้นฐานการตั้งรับในการตั้งรับของ

กรมผสม กิจเบื้องต้นในการตั้งรับ ข้อพิจารณาในการวางแผนการตั้งรับและการเปลี่ยนผ่านจากการตั้งรับไปสู่การปฏิบัติแบบอื่นๆ

ตอนที่ ๑ หลักพื้นฐานการตั้งรับของกรมผสม (FUNDAMENTALS OF A BRIGADE COMBAT TEAM DEFENSE)

๓ - ๑ การตั้งรับที่ประสบผลสำเร็จเป็นการตั้งรับเชิงรุก ผู้บังคับบัญชาที่ทำการตั้งรับใช้เครื่องมือที่มีอยู่ทั้งปวงเพื่อรบกวนกำลังทหารข้าศึก โดยรบกวนฝ่ายเข้าตีและโคตเดี่ยวฝ่ายเข้าตีจากการสนับสนุนซึ่งกันและกันเพื่อเอาชนะฝ่ายเข้าตีในที่สุด การโคตเดี่ยวรวมถึงการทำลายการบังคับบัญชาและการควบคุมอย่างกว้างขวาง ฝ่ายตั้งรับแสวงหาเสรีในการดำเนินกลยุทธ์มากขึ้น ในขณะเดียวกันก็ขัดขวางเสรีของฝ่ายเข้าตี ผู้บังคับบัญชาที่ทำการตั้งรับใช้ทุกโอกาสเพื่อทำการเปลี่ยนผ่านไปสู่การรบด้วยวิธีรุก สถานการณ์เหล่านี้เป็นสิ่งที่พึงประสงค์สำหรับการตีโต้ตอบ โอกาสการตีโต้ตอบแทบจะมีไม่มาก ฝ่ายตั้งรับเข้าโจมตีอย่างฉับพลันเมื่อฝ่ายเข้าตีเข้าใกล้จุดแตกหักของฝ่ายตั้งรับ การโจมตีและความเร็วช่วยให้กำลังตีโต้ตอบครองความริเริ่มและท่วมเทากำลังที่เหนือกว่าต่อฝ่ายเข้าตีได้

คุณลักษณะเฉพาะของการตั้งรับ (CHARACTERISTICS OF THE DEFENSE)

๓ - ๒ กรมผสมใช้เวลาการเตรียมการที่มีอยู่เพื่อสร้างการตั้งรับให้แข็งแกร่งมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายอำนวยการกำกับดูแลการเตรียมการตั้งรับ รวมถึงการตรวจสอบและการซักซ้อม การเตรียมการตั้งรับ มีการเตรียมการดังต่อไปนี้

- การกำหนดกองหนุน
- การทำการซักซ้อม ซึ่งรวมถึงการซักซ้อมกองหนุน และกำลังตีโต้ตอบ

ถ้าหากการระงับป้องกันทางยุทธการเอื้ออำนวย

- การกำหนดที่ตั้งกำลังในทางลึก
- การเสริมสร้างภูมิประเทศด้วยเครื่องกีดขวาง
- การแบ่งมอบลำดับความเร่งด่วน และการเตรียมที่มั่นรบและที่มั่นเพื่อความอยู่รอด

ความอยู่รอด

การลาดตระเวนและการระวังป้องกัน (RECONNAISSANCE AND SECURITY)

๓ - ๓ การปฏิบัติการลาดตระเวนและการระวังป้องกันปฏิบัติการเพื่อแสวงหาความสับสนของข้าศึกเกี่ยวกับที่ตั้งของที่มั่นรบหลักของกรมผสม ป้องกันข้าศึกจากการตรวจการณ์ในการเตรียมการและที่มั่นต่างๆ และขัดขวางข้าศึกจากการยิงลงมายังที่มั่นที่มีการตรวจการณ์ รวมทั้งบีบบังคับข้าศึกที่เข้าตีให้ใช้กำลังก่อนถึงเวลาอันควร กรมผสมสามารถชดเชยความได้เปรียบในความตั้งรับที่มีอยู่ของข้าศึกที่เกี่ยวกับเวลา สถานที่ แผน ทิศทาง การประกอบกำลังของการเข้าตีข้าศึกได้โดยการบีบบังคับข้าศึกให้เข้าตีเข้าไปในการตั้งรับที่มีการเตรียมการโดยที่ข้าศึกไม่รู้มาก่อน ผู้บังคับบัญชาต้องไม่ปล่อยให้เครื่องมือลาดตระเวนและเฝ้าตรวจของข้าศึกกำหนดที่ตั้งและกำลังของที่มั่นในการตั้งรับ เครื่องกีดขวาง พื้นที่โจมตี และกองหนุนได้อย่างถูกต้อง ประการแรก กรมผสมทำการลาดตระเวนเพื่อให้ได้มาและดำรงการปะทะกับข้าศึก ประการต่อมา แต่ละระดับหน่วยสถาปนาพื้นที่ระวังป้องกันข้างหน้าพื้นที่การรบหลัก ทุกหน่วยปฏิบัติการลาดตระเวนและการระวังป้องกันเชิงรุกภายในพื้นที่ปฏิบัติการของตนเพื่อแสวงหาและผลักดันหรือสังหารกำลังลาดตระเวนและกำลังอื่นๆ ของข้าศึก หน่วยปฏิบัติมาตรการระวังป้องกันและการป้องกันข้อมูลข่าวสารให้สำเร็จเพื่อปฏิเสธข้อมูลข่าวสารของข้าศึกเกี่ยวกับการประกอบกำลังของฝ่ายเรา (FM3-90) คู่มือที่ ๕ สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปฏิบัติการระวังป้องกัน

การรบกวน (DISRUPTION)

๓ - ๔ กำลังตั้งรับปฏิบัติการตลอดความลึกของรูปขบวนในเวลาและพื้นที่ของข้าศึก การปฏิบัติลักษณะเช่นนี้ กำลังตั้งรับสามารถทำลายเครื่องมือและหน่วยหลักของข้าศึกได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบังคับบัญชาและการควบคุม (C2) ปืนใหญ่และกองหนุนของข้าศึก หรือรบกวนเวลาการเข้าสู่การรบของข้าศึก ณ จุดของการปะทะ ซึ่งจะอำนวยความสะดวกที่ตั้งรับครองความริเริ่มได้อีก จึงเป็นการปฏิบัติการเข้าตีทำลายการเข้าตีเพื่อรบกวนการเตรียมการเข้าตีและการรวมกำลังทหารของข้าศึก กำลังตั้งรับใช้กองหนุนของตนซึ่งเป็นกำลังทหารที่มีอยู่ขณะนั้น หรือ

กำลังโจมตีทำการตีโต้ตอบอย่างรวดเร็วก่อนที่จะเข้าศึกจะสามารถขยายผลแห่งความสำเร็จได้ จึงต้องปฏิบัติการทำลายการบังคับบัญชาและการควบคุมเพื่อช่วยกระบวนการณ์

๓ - ๕ กรมผสมรวมการยิงเครื่องกีดขวางต่อต้านความคล่องแคล่ว รวมทั้งหุ้กระเปิดขวางแบบกระจาย ที่มันตั้งรับและการตีโต้ตอบเฉพาะบริเวณในทุกระดับหน่วยเพื่อรบกวนการเข้าตีของข้าศึกและทำลายความตั้งใจข้าศึกในอันที่จะปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุกต่อไป กำลังทหารกลับเข้าที่มันอีกครั้งผสมผสาน มาตราการป้องกันเฉพาะบริเวณในเชิงรุก และการใช้การปิดกั้นถนน การซุ่มโจมตี การตั้งจุดตรวจ และการปะทะทางข้อมูลข่าวสารร่วมกัน เพื่อรบกวนการคุกคามในการเข้าตีแบบอสมมาตร

การระดมอำนาจกำลังรบที่เหนือกว่า (MASSING OVERWHELMING COMBAT POWER)

๓ - ๖ กรมผสมต้องรวมประสิทธิภาพของอำนาจกำลังรบหุ้มเทไปยังข้าศึกและให้ได้ครองความริเริ่ม ดังนั้นเพื่อรวมประสิทธิภาพกำลังรบในพื้นที่ที่ผู้บังคับบัญชาแสวงหาการตกลงใจ ผู้บังคับบัญชาใช้มาตรการอ้อมกำลังในพื้นที่ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการแตกหักของตน จุดแตกหักนี้อาจเป็นที่หมายทางภูมิศาสตร์หรือกำลังทหารข้าศึกในพื้นที่ตั้งรับก็ได้ หน่วยที่ตั้งรับใช้พื้นที่โจมตีเพื่อระดมประสิทธิภาพของอำนาจกำลังรบที่เหนือกว่าจากที่มันที่สนับสนุนซึ่งกันและกันหนทางอื่นที่ผู้บังคับบัญชาสามารถทำการรวมกำลังที่มีประสิทธิภาพได้โดยการมอบหมายให้กับกองหนุนของตนปฏิบัติ (FM3-90)

๓ - ๗ ผู้บังคับกรมผสมบรรลุความเข้าใจทางสถานการณ์ด้วยการใช้การปฏิบัติการลาดตระเวนและการระวังป้องกันร่วมกันเพื่อตอบสนองความต้องการข้อมูลข่าวสารของตน ความเข้าใจทางสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชาจะช่วยให้ผู้บังคับบัญชาเปลี่ยนย้ายผลของการยิงและกำลังดำเนินกลยุทธ์ไปเพื่อให้หุ้มเทลงไปอีกครั้งหรือกลับมาหุ้มเทลงไปเพื่อให้บรรลุผลแตกหักทำลายล้างและทำให้การเข้าตีของข้าศึกสับสน ผู้บังคับบัญชาต้องมีความกล้าที่จะหุ้มเทอำนาจกำลังรบที่เหลือ

น้อยให้บรรลุผลสำเร็จ ณ จุดแตกหักในขณะที่มีความเสี่ยงในพื้นที่อื่นได้เมื่อจำเป็น

ความอ่อนตัว (FLEXIBILITY)

๓ - ๘ ฝ่ายตั้งรับมีความอ่อนตัวอย่างมากตลอดการเตรียมการ การวางกำลังในทางลึก การส่งวงกองหนุนไว้ และการบังคับบัญชาและการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ การวางแผนเผชิญเหตุอำนวยการให้เกิดความอ่อนตัว ความอ่อนตัวต้องการให้ผู้บังคับบัญชาเข้าใจและมองเห็นภาพสนามรบเพื่อค้นหาแนวความคิดในการปฏิบัติของข้าศึกก่อนด้วยเช่นกัน การเตรียมสนามรบด้านการข่าวกรอง (ตสข.) คาดการณ์หนทางการปฏิบัติของข้าศึกที่อันตรายและนำไปได้มากที่สุด การลาดตระเวนเชิงรุก การต่อต้านการลาดตระเวน และการวิเคราะห์ข่าวกรองจะยืนยันหรือปฏิเสธการปฏิบัติเหล่านั้น

ข้อพิจารณาในการวางแผนขั้นต้น (COMMON PLANNING CONSIDERATIONS)

๓ - ๙ ข้อพิจารณาในการวางแผนขั้นต้นประยุกต์การปฏิบัติการตั้งรับในทุกแบบ (เช่น การตั้งรับแบบยึดพื้นที่ การตั้งรับแบบเคลื่อนที่ และการร่นถอย) และมุ่งเน้นคำถามสำคัญหลายประการ ดังนี้-

- ภูมิประเทศสำคัญและภูมิประเทศแตกหักอยู่ที่ใด กรมผสมจะใช้ภูมิประเทศสำคัญและภูมิประเทศแตกหักเพื่อเอาชนะ/ทำลายข้าศึกได้อย่างไร การตอบคำถามเหล่านี้ช่วยให้กำหนดจุดแตกหักได้ นั่นคือกรมผสมจะเอาชนะและ/หรือทำลายข้าศึกได้ดีที่สุดที่ใด

- สภาวะอะไรที่ต้องกำหนดขึ้นเพื่อให้ข้าศึกเคลื่อนที่ไปยังจุดแตกหัก ซึ่งจะกำหนดเป็นการปฏิบัติการปรับแต่ง

- กำลังทหารฝ่ายเราและขีดความสามารถจะรวมกันได้อย่างไร เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพร่วมกัน ซึ่งจะกำหนดว่าพื้นที่โจมตีจะต้องเตรียมการอย่างไร และการใช้เครื่องกีดขวางและการยิงเล็งตรงและเล็งจำลองเป็นหน่วยและประสานสอดคล้องกันตลอดเวลาหรือจากการปฏิบัติของภัยคุกคามอย่างไร

- เจตนารมณ์ แผนและการปฏิบัติของฝ่ายเราจะได้รับการป้องกันและ/หรือการแสดงต่อข้าศึกอย่างไร (เป็นการปฏิบัติการลงและการต่อสู้กับการต่อต้านการลาดตระเวน)

- แผนการดำเนินกลยุทธ์ในการตั้งรับใดที่กำลังทหารฝ่ายเราต้องใช้ ซึ่งจะตอบคำถามได้จากการวิเคราะห์ภารกิจที่ผันแปรไปกับข้อพิจารณาต่อภูมิประเทศ ภารกิจ เจตนารมณ์ของผู้บังคับบัญชา และกำลังฝ่ายเรา

การบรรลุความเข้าใจทางสถานการณ์ (ACHIEVE SITUATIONAL UNDERSTANDING)

๓ - ๑๐ นอกเหนือจากการยอมรับหรือการคาดการณ์ของภารกิจใหม่ หรือการเปลี่ยนแปลงในภารกิจ ผู้บังคับกรมผสมทำการประเมินการเบื้องต้นและพัฒนาหรือกลั่นกรองความเข้าใจสถานการณ์ สิ่งที่ต้องประเมินค่าเบื้องต้น มีดังนี้.-

- คำแนะนำเบื้องต้นของผู้บังคับบัญชา
- เวลาเริ่มปฏิบัติ
- คำสั่งเตรียมเบื้องต้น

๓ - ๑๑ ผู้บังคับการกรมทำการประเมินค่าภารกิจด้วยตนเอง ขณะที่ฝ่ายอำนวยการทำการวิเคราะห์ภารกิจ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาหรือการกลั่นกรองความเข้าใจทางสถานการณ์ การเตรียมสนามรบด้านการข่าวกรองของกองบัญชาการหน่วยเหนือและกรมผสมทำให้ผู้บังคับกรมผสมและฝ่ายอำนวยการมีความเข้าใจภาพการรบของข้าศึกที่ผู้บังคับบัญชาหน่วยเหนือมองเห็น ผลผลิตสำคัญที่ช่วยกลั่นกรองความเข้าใจทางสถานการณ์ของผู้บังคับกรมผสมจากการวิเคราะห์ภารกิจ ได้แก่ :

- ได้ผลผลิตและประมาณการที่ทันสมัย
- การเตรียมสนามรบด้านการข่าวกรองเบื้องต้น (ตสข.)
- แผนบวรารสถานการณ์ที่แสดงหนทางปฏิบัติที่เป็นอันตรายที่สุดและน่าเป็นไปได้มากที่สุดของข้าศึก
- แผนบวรารเครื่องกีดขวางผสมที่ปรับปรุงขึ้น (MCOO)
- เป้าหมายคุ่มค่า (HVT)

การเตรียมสนามรบด้านการข่าวกรอง (ตสข.) (INTELLIGENCE PREPARATION OF THE BATTLEFIELD)

๓ - ๑๒ แผนการเตรียมสนามรบด้านการข่าวกรอง (ตสข.) เป็นส่วนสำคัญของการวางแผนตั้งรับทางยุทธวิธีทั้งหมด ซึ่งช่วยให้ผู้บังคับบัญชาகளันกรองพื้นที่ที่จะรวมอำนาจกำลังรบ พื้นที่ที่ยอมรับความเสี่ยงได้ และพื้นที่ที่จะวางแผนปฏิบัติแตกหักที่สำคัญ เพื่อช่วยในการพัฒนาแผนตั้งรับให้มีความอ่อนตัว เช่นเดียวกับการวางแผนทางยุทธวิธีทั้งหมด การเตรียมสนามรบด้านการข่าวกรองต้องแสดงหนทางปฏิบัติซ้ำที่นำไปได้ทุกหนทางปฏิบัติ เรื่องเพ่งเล็งที่สำคัญมีดังนี้

- การวิเคราะห์ภูมิประเทศและลม ฟ้า อากาศ ข้าศึกจะใช้ภูมิประเทศให้เกิดความได้เปรียบอย่างไร

- กำหนดขนาด กำลัง การวางกำลัง ยุทธวิธี เทคนิค และวิธีปฏิบัติ/รูปแบบ ขวัญและกำลังใจ หนทางปฏิบัติที่นำไปได้ของข้าศึกที่สอดคล้องกับที่มั่นตั้งรับ

- กำหนดเป้าหมายที่คุ้มค่าและความล่อแหลมของข้าศึก

- กำหนดผลกระทบของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติการตั้งรับของกรมผสม

วิธีการเอาชนะข้าศึกและพื้นที่การตั้งรับ (HOW AND WHERE TO DEFEAT THE ENEMY)

๓ - ๑๓ ฝ่ายอำนวยการและผู้บังคับกรมผสมวิเคราะห์ภารกิจและกำหนดวิธีที่จะปฏิบัติการตั้งรับให้บรรลุเจตนารมณ์ของผู้บังคับบัญชาหน่วยเหนือมากที่สุด ผู้บังคับกรมผสมและฝ่ายอำนวยการต้องกำหนดวิธีการเอาชนะข้าศึกและพื้นที่ตั้งรับบนพื้นฐานเรื่องต่อไปนี้ :

- การวิเคราะห์เกี่ยวกับหนทางปฏิบัติที่เป็นอันตรายมากที่สุดและเป็นไปได้มากที่สุดของข้าศึก

- ภูมิประเทศสำคัญและจุดแตกหัก และการเข้าไปใช้ประโยชน์

- ศีตความสามารถและกำลังทหารฝ่ายเราที่มีอยู่

- เจตนารมณ์ของผู้บังคับบัญชาหน่วยเหนือ

๓ - ๑๔ ในพื้นที่ตั้งรับ กรมผสมโดยทั่วไปจะบรรลุผลสำเร็จได้โดยการดิ่งเข้าศึกให้เคลื่อนที่เข้าไปในพื้นที่โจมตีที่ฝ่ายเราเลือกไว้ และทำลายกำลังข้าศึกด้วยการยิงจากที่มั่นที่สนับสนุนซึ่งกันและกัน ขณะที่กำลังในพื้นที่ตั้งรับติดพันการรบจะต้องจัดกำลังส่วนหนึ่งเป็นกองหนุน ผู้บังคับบัญชาจะใช้กองหนุนเพื่อดำรงความเป็นปีกแผ่นของการตั้งรับด้วยการเพิ่มเติมกำลังให้ส่วนที่ตั้งรับ หรือใช้ในการตีโต้ตอบ

๓ - ๑๕ ในการร่นถอย กรมผสมบรรลุผลสำเร็จได้โดยการดำเนินกลยุทธ์ การยิงเครื่องกีดขวาง หลีกเลียงการรบแตกหักและการระวังป้องกัน จนกระทั่งบรรลุผลตามที่ต้องการ คือการได้เวลาที่เหมาะสมในการตีโต้ตอบ การถอนตัว หรือการถอยตามลำดับ

เครื่องมือและกำลังทหารที่มีอยู่ (FORCES AND ASSETS AVAILABLE)

๓ - ๑๖ ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายอำนวยการวิเคราะห์กำลังทหารและเครื่องมือที่มีอยู่โดยเฉพาะทหารช่างและ ป.สนาม ที่ได้รับมอบจากกองบัญชาการหน่วยเหนือ ฝ่ายอำนวยการต้องระบุงการแบ่งมอบทหารช่างและการยิงสนับสนุนตามขีดความสามารถ ตัวอย่างเช่น ฝ่ายอำนวยการระบุงขีดความสามารถทหารช่างตามจำนวนเครื่องกีดขวางที่มีผลกระทบเฉพาะ และจำนวนและประเภทของที่มั่นสู้รบที่ทหารช่างสามารถวางหรือสร้างได้ภายในเวลาที่มียู่วิเคราะห์การยิงสนับสนุนกับจำนวนเป้าหมายที่จะทำการยิงในพื้นที่การรบหลักและกับผลที่ต้องการให้เกิดขึ้น

๓ - ๑๗ การจัดกำลังเฉพาะกิจขึ้นเป็นสิ่งสำคัญ การปฏิบัติการตั้งรับให้ประสบผลสำเร็จ ผู้บังคับกรมผสมแบ่งมอบเครื่องมือให้เพียงพอเพื่อให้กิจเฉพาะสำเร็จ ก่อนการจัดเฉพาะกิจ ผู้บังคับบัญชาต้องพิจารณากิจที่ต้องปฏิบัติทั้งหมด การเปลี่ยนแปลงในการจัดกำลังเฉพาะกิจต้องทำให้บรรลุกิจที่แตกต่างกันในระหว่างการปฏิบัติการ

การดำเนินกลยุทธ์ (MANEUVER)

๓ - ๑๘ กรมผสมสามารถปฏิบัติการตั้งรับในพื้นที่ที่อยู่ในระยะการสนับสนุนและนอกระยะการสนับสนุนซึ่งกันและกันของแต่ละหน่วยได้ ดังนั้นผู้บังคับกรมผสม

และฝ่ายอำนวยการพิจารณาการเลือกใช้พื้นที่อย่างรอบคอบ ในการวิเคราะห์ภารกิจ ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายอำนวยการต้องพิจารณาภูมิประเทศสำคัญและจุดแตกหัก พื้นที่โจมตี ช่องทางบังคับ แนวทางเคลื่อนที่ ทักษะวิสัยการมองเห็น และความเหมาะสมของลาดหลังเนิน แล้วใช้ให้เป็นประโยชน์ในการตั้งรับ

๓ - ๑๙ ครั้นเมื่อผู้บังคับกรมผสมได้มอบหมายพื้นที่ปฏิบัติการให้กับหน่วยดำเนินการยุทธ์แล้ว ผู้บังคับกรมผสมต้องกำหนดช่องว่างที่เป็นไปได้ระหว่างหน่วยกรมผสมควรวางแผนให้ครอบคลุมช่องว่างเหล่านี้ด้วยเครื่องมือลาดตระเวน กรมผสมต้องวางแผนการตีโต้ตอบเฉพาะบริเวณเพื่อโดดเดี่ยวและทำลายข้าศึก ที่ทำการเจาะผ่านช่องว่างในพื้นที่ปฏิบัติการ ควรวางแผนนำกำลังเข้าที่มั่นให้มีอำนาจการยิงต่อข้าศึกที่เข้าตี

๓ - ๒๐ การมอบหมายพื้นที่ปฏิบัติ ผู้บังคับกรมผสมต้องระบุพื้นที่โจมตีที่ตั้งใจที่จะยับยั้งหรือทำลายกำลังข้าศึกด้วยการระดมยิงจากอาวุธยิงสนับสนุนที่มีอยู่ทั้งสิ้น ผู้บังคับบัญชากำหนดขนาดของพื้นที่โจมตีจากระยะยิงหวังผลสูงสุดของอาวุธในที่มั่นสู้รบ ผู้บังคับบัญชามอบพื้นที่โจมตีครอบคลุมทุกแนวทางเคลื่อนที่เข้าไปยังที่มั่นของตน (FM3-90)

๓ - ๒๑ ความคล่องแคล่วของหน่วยยานเกราะ และกำลังทหารยานยนต์ทำให้เกิดความอ่อนตัวในการปฏิบัติการ มาตรการควบคุมต่างๆ ต้องให้ประสานสอดคล้องกับการดำเนินการยุทธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพในระหว่าง การ ตีโต้ตอบ เช่น แนวขึ้น (นข.) ที่มั่นเข้าตีและสนับสนุนด้วยการยิง ที่มั่นรบ พื้นที่โจมตี จุดอ้างอิงเป้าหมายและมาตรการควบคุมการยิง

การกำหนดที่ตั้งกองหนุน (POSITIONING OF THE RESERVE)

๓ - ๒๒ การกำหนดที่ตั้งกองหนุนเป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องการความลึกเพียงพอ เพื่อป้องกันการเข้าสู่การรบเร็วเกินไปโดยไม่ได้ตั้งใจ แต่อย่างไรก็ตาม กองหนุนต้องตั้งอยู่ใกล้พอที่จะสามารถเข้าทำการสู้รบได้อย่างรวดเร็ว เมื่อเข้าทำการรบ กองหนุนเข้าวางกำลังในที่มั่นรบ ที่มั่นสกัดกั้น หรือที่มั่นหลบซ่อนได้

การยิงสนับสนุน (FIRE SUPPORT)

๓ - ๒๓ ข้อพิจารณาแผนการยิงสนับสนุนในการตั้งรับ มีดังต่อไปนี้

- แบ่งมอบลำดับความเร่งด่วนในการยิงให้กับส่วนระวังป้องกัน
- วางแผนเป้าหมายการยิงตามแนวทางเคลื่อนที่ พื้นที่การลาดตระเวนบนยานรบ และลาดตระเวนเดินเท้าของข้าศึก
- ระดมยิงอาวุธสนับสนุนในระยะหวังผลไกลสุดต่อรูปขบวนข้าศึกที่เคลื่อนที่เข้าใกล้ ณ จุดต่อแหลมตามเส้นทางการเคลื่อนที่ และร้องขอการสนับสนุนทางอากาศใกล้ขีด (สอก.)
- วางแผนการเปลี่ยนย้ายการยิงไปที่พื้นที่การรบหลัก
- พัฒนาเวลาเริ่มยิงให้สอดคล้องกับมาตรการประสานการยิงสนับสนุนและลำดับความเร่งด่วนของการยิง
- ประกันการรวมการยิงในการสนับสนุนเพื่อให้เครื่องกีดขวางมีประสิทธิภาพ
- ประกันการรวมการยิงเข้ากับแผนการตีโต้ตอบของกรมผสมและแผนการเผชิญเหตุให้หน่วยนำกำลังกลับเข้าที่มั่นรบอีกครั้ง
- รวมการใช้หุ่นระเบิดโปรยหว่าน (SCATMINE) เข้าไปในแผนการต่อต้านความคล่องแคล่วและการตีโต้ตอบ

การสนับสนุนของทหารช่าง (ENGINEER SUPPORT)

๓ - ๒๔ ลำดับความเร่งด่วนของความพยายามเพื่อการเปลี่ยนผ่านจากความคล่องแคล่วไปสู่การต่อต้านความคล่องแคล่วและความอยู่รอดต้องการการวางแผนในรายละเอียดที่ระดับกรมผสมเพื่อประกันได้ว่าหน่วยทหารช่างภายใต้การบังคับบัญชามีเวลาเพียงพอสำหรับระเบียบการนำหน่วย การร้องขอหน่วยทหารช่างให้การสนับสนุนเพื่อความอยู่รอดกับกรมผสม ผู้ประสานงานทหารช่าง (ENCOORD) และผู้บังคับกองร้อยทหารช่างสนามที่สนับสนุนเป็นกำลังพลหลักในการพัฒนาและการปฏิบัติกิจทหารช่าง ข้อพิจารณาในการวางแผนเพื่อประยุกต์การสนับสนุนของทหารช่าง มีดังต่อไปนี้

- กำหนดที่ตั้งเครื่องกีดขวางตามสถานการณ์ให้เข้ากับเครื่องกีดขวางตามธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้น
- วางแผนที่ตั้งเครื่องกีดขวางให้มีความลึกและความอ่อนตัวในการตั้งรับ จัดการระวังป้องกันที่เพียงพอ บูรณาการเครื่องกีดขวางตามสถานการณ์และเครื่องกีดขวางสำรองไว้ในแผนบริหารสนับสนุนการตกลงใจ (DST)
- มุ่งเน้นความพยายามในการต่อต้านความคล่องแคล่ว เพื่อให้เข้าศึกษาดำเนินกลยุทธ์เข้าไปในพื้นที่สังหาร
- ประกันความสำเร็จการถอนตัวของกำลังระวังป้องกัน ความคล่องแคล่วของกองหนุน และกำลังที่ได้ตอบและการกลับเข้าที่มั่นอีกครั้งของกำลังในพื้นที่การรบหลัก
- ประกันความอยู่รอดของหน่วยและระบบที่สำคัญ การจัดลำดับความเร่งด่วนตลอดการพัฒนา และการจัดทำตารางประสานสอดคล้อง

การปฏิบัติการพิทักษ์หน่วย (PROTECTION OPERATIONS)

๓ - ๒๕ การสนับสนุนอาวุธป้องกันภัยทางอากาศ (AMD) ให้กับกรมผสมอาจมีข้อจำกัด หน่วยควรคาดการณ์ต่อการใช้ระบบอาวุธในอัตราสำหรับการป้องกันตนเองต่อภัยคุกคามทางอากาศ หน่วยควรวางแผนการลาดตระเวน ครชน. (CBRN) ณ ตำบลที่น่าจะมีการคาดการณ์เกี่ยวกับภัยอันตรายและสารปนเปื้อนที่อาจเกิดขึ้นได้ ให้ครอบคลุมเพื่อสนับสนุนการผลจากการปะทะ หรือการเคลื่อนที่ของกำลังทหาร แบ่งมอบเขตการยิงเพื่อป้องกันการยิงฝ่ายเดียวกัน

การสนับสนุนจากหน่วยบิน (AVIATION SUPPORT)

๓ - ๒๖ ในการปฏิบัติการตั้งรับ ความเร็วและความคล่องแคล่วของหน่วยบินช่วยในการรวมกำลังและความอ่อนตัวได้มากที่สุด ในระหว่างการเตรียมการสำหรับการปฏิบัติการตั้งรับ หน่วยบินในบางครั้งจะสนับสนุนผู้บังคับกรมผสมด้วยการยิงและการลาดตระเวนทางอากาศ

๓ - ๒๗ เฮลิคอปเตอร์ลาดตระเวนโจมตีให้การสนับสนุนการปฏิบัติการระวังป้องกันเป็นพื้นที่ และรวมการยิงในระหว่างการสู้รบในพื้นที่การรบหลัก การประสานสอดคล้องของเครื่องมือหน่วยบินเข้าไปในแผนการตั้งรับมีความสำคัญเพื่อประกันการรวมการยิงและเพื่อป้องกันการยิงฝ่ายเดียวกัน ถ้าหากกรมผสมร้องขอเครื่องมือของหน่วยบิน ซึ่งต้องเกี่ยวข้องกับกระบวนการวางแผนการยิงเล็งตรงของหน่วยบินที่ให้การสนับสนุนผ่านทางนายทหารติดต่อหน่วยบิน/BAE (ADAM/BAE)

การสนับสนุนเพื่อดำรงความต่อเนื่อง (SUSTAINMENT SUPPORT)

๓ - ๒๘ นายทหารฝ่ายส่งกำลังบำรุง (ผอ.๔) กรมผสมต้องประกันถึงแผนดำรงความต่อเนื่องว่าได้มีการประสานงานกับฝ่ายอำนาจการอื่น ผอ.๔ ประสานงานกับนายทหาร คชนร. เพื่อประกันได้ว่ามีเส้นทางเพียงพอสำหรับยุทธโศภรณ์ที่ปนเปื้อนสารพิษ ผอ.๔ ต้องประสานงานกับผู้บังคับกองร้อยสนับสนุนหน้าสำหรับความเป็นไปได้ในการใช้สิ่งอุปกรณ์คงคลังที่เตรียมไว้ (สป.๔ และ สป.๕)

๓ - ๒๙ การปฏิบัติของข้าศึก และการดำเนินกลยุทธ์ของกำลังรบ ทำให้การปฏิบัติทางการแพทย์ในพื้นที่ส่วนหน้ามีความยุ่งยาก ข้อพิจารณาการสนับสนุนการบริการสุขภาพในการปฏิบัติการตั้งรับ มีดังนี้-

- เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์มีเวลาไม่มากที่จะเข้าถึงผู้ป่วย จึงต้องให้การรักษาทางการแพทย์ฉุกเฉิน และเคลื่อนย้ายผู้ป่วยจากพื้นที่การรบ
- การเข้าตีเบื้องต้นของข้าศึกและการโต้ตอบของกรมผสม ส่งผลให้มีการะงานต่อผู้ป่วยมากที่สุดที่ข้าศึกจะใช้ปืนใหญ่และอาวุธ คชนร.โจมตี
- การเข้าตีของข้าศึกสามารถบดบังเส้นทางทางอากาศและภาคพื้นดิน และหน่วงเหนี่ยวการส่งกลับผู้ป่วย และการรักษาพยาบาลได้
- ความลึก และการกระจายกำลังในการตั้งรับส่งผลให้เกิดปัญหาเวลา - ระยะทาง

๓ - ๓๐ ข้าศึกทดสอบความริเริ่มในการปฏิบัติก่อนล่วงหน้า ซึ่งอาจจะจัดการคาดการณ์อย่างถูกต้องเกี่ยวกับความหนาแน่นของผู้บาดเจ็บเบื้องต้นในพื้นที่ได้

ข้อเท็จจริงนี้ทำให้การรวมเครื่องมือทางอากาศเข้าไปในแผนการส่งกลับสายแพทย์ที่สำคัญได้

ข้อกังวลฝ่ายพลเรือน (CIVILIAN CONCERNS)

๓ - ๓๑ โดยทั่วไป ผู้บังคับบัญชาหน่วยภาคพื้นดิน หรือผู้บังคับหน่วยกำลังทหาร ร่วมกำหนดกฎการใช้กำลังขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยงการบาดเจ็บสูญเสียชีวิตของพลเรือน และความเสียหายต่อสิ่งอำนวยความสะดวกทางการแพทย์ สถานที่ทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม และโครงสร้างพื้นฐานของพลเรือนที่สำคัญ ข้อพิจารณาฝ่ายพลเรือนเหล่านี้ได้รับการวิเคราะห์ให้สอดคล้องกับพื้นที่ โครงสร้าง ชัดความสามารถการจัดหน่วย ประชาชน และเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้อง กฎการใช้กำลังอาจจะจำกัดการใช้กระสุนระเบิดพวง ทุ่นระเบิด แก๊สไม่สังหาร และรวมถึงการยิงจากเครื่องยิงลูกระเบิด กฎการใช้กำลังอาจจะห้ามยิงเข้าไปในเมือง หรือในบริเวณพื้นที่ผู้ลี้ภัย กรมผสมควรวางแผนสำหรับการป้องกัน และการเคลื่อนย้ายพลเรือนที่เข้าไปในพื้นที่การรบด้วย

มาตรการควบคุมเบื้องต้น (COMMON CONTROL MEASURES)

๓ - ๓๒ สำหรับการตั้งรับแบบยึดพื้นที่หรือการร่นถอย กรมผสมจัดกำลัง พื้นที่ และการปฏิบัติการตั้งรับภายใต้โครงสร้างการตั้งรับ ได้แก่ พื้นที่ระวังป้องกัน พื้นที่การรบหลักและกองหนุน การแบ่งแบบนี้แสดงการจัดหน่วยรองของกรมผสมได้ทั้งเป็นพื้นที่ทางกายภาพและเจตนาธรรมทางยุทธวิธี หน่วยต่างๆ ของกรมผสมอาจทำการเปลี่ยนผ่านจากโครงสร้างการตั้งรับหนึ่งไปสู่โครงสร้างอื่นในระหว่างการปฏิบัติการ เช่น การสิ้นสุดภารกิจระวังป้องกันในพื้นที่ระวังป้องกัน จากนั้นจึงเคลื่อนที่ไปป้องกันที่ที่มันรบในพื้นที่การรบหลัก หรือเข้าวางกำลังที่พื้นที่รวมพล และเตรียมเข้ารับบทบาทกองหนุน การวิเคราะห์ภารกิจ เข้าศึก ภูมิประเทศ และลมฟ้าอากาศ กำลังทหารและการสนับสนุนที่มีอยู่ เวลาที่มีอยู่และข้อพิจารณาฝ่ายพลเรือน (METT-TC) มีอิทธิพลต่อพื้นที่ทางกายภาพ และความรับผิดชอบทางยุทธวิธีสำหรับหน่วยต่าง ๆ ของกรมผสมภายในโครงสร้างการตั้งรับนี้

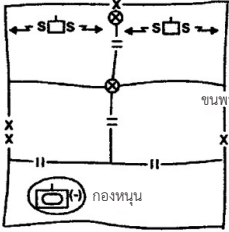
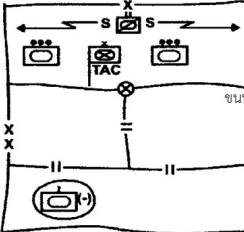
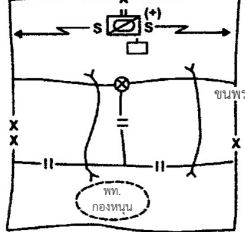
หมายเหตุ : โครงสร้างการตั้งรับนี้ประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติการตั้งรับแบบยึดพื้นที่ และการร่นถอย กรมผสมโดยทั่วไปไม่ปฏิบัติการตั้งรับแบบคล่องตัว ทั้งนี้เนื่องจาก กรมผสมขาดความสามารถที่จะเข้าทำการปะทะหลากหลายตลอดความกว้าง ความลึกและความสูงของพื้นที่ปฏิบัติการ ในขณะเดียวกันก็จัดสรรทรัพยากร ใช้กับกำลังทหารที่ทำการโจมตี การตรึงและกำลังกองหนุนไปพร้อมๆ กัน โดยหลัก การแล้ว กำลังโจมตีในการตั้งรับแบบคล่องตัวอาจประกอบด้วยอำนาจการรบ ๑ ใน ๒ ถึง ๒ ใน ๓ ของอำนาจกำลังรบของฝ่ายตั้งรับได้ กองพลและหน่วย เล็กกว่าโดยทั่วไปปฏิบัติการตั้งรับแบบยึดพื้นที่หรือการรั้งหน่วงเป็นส่วนหนึ่ง ของกำลังตรึงขณะที่ผู้บังคับบัญชาปรับแต่งการเข้าตีเจาะของข้าศึก หรือกรมผสม เข้าตีเป็นส่วนหนึ่งของกำลังโจมตี อีกวิธีการหนึ่ง กรมผสมสามารถสถาปนาหน่วย ตนเป็นส่วนหนึ่งของกองหนุนได้ (FM3-90)

พื้นที่ระวางป้องกัน (SECURITY AREA)

๓ - ๓๓ กรมผสมกำหนดพื้นที่ระวางป้องกันขึ้นเพื่อให้การแจ้งเตือนล่วงหน้าและ เวลาในการโต้ตอบ ชัดขวางความพยายามในการลาดตระเวนของข้าศึกและป้องกัน พื้นที่การรบหลัก โดยปกติกรมผสมปฏิบัติการกิจระวางป้องกันหน้าในการคุ้มกัน หรือการทำฉากกำบัง ถ้าหากกองพลมอบให้กองพันดำเนินกลยุทธ์ขึ้นสมทบ เพิ่มเติมกับกรมผสม กองพันอาจปฏิบัติหน้าที่เป็นกำลังระวางป้องกันที่อยู่ภายใต้ การควบคุมของกรมผสมได้ โดยหลักการแล้วการจัดกำลังระวางป้องกันมี ๒ แนวทาง ได้แก่ (รูปที่ ๓ - ๑) :

- กองพันผสมเหล่า ทำการตั้งรับหน้าหรือกองพันทหารราบสถาปนา พื้นที่ระวางป้องกันของตนขึ้น
- กองพันผสมเหล่า หรือกองพันทหารราบจัดกำลังระวางป้องกันปฏิบัติ การกับกองร้อยทหารม้าลาดตระเวนภายใต้การควบคุมโดยตรงของกรมผสม

๓ - ๓๔ ผู้บัญชาการกองพลกำหนดความลึกของพื้นที่ระวังป้องกันของกรมผสม พื้นที่ระวังป้องกันของกรมผสมมีขอบเขตจากขอบหน้าพื้นที่การรบ (ชนพร.) ถึง เส้นแบ่งเขตหน้าของกรมผสม ความลึกในพื้นที่ระวังป้องกันทำให้กำลังทหารในพื้นที่การรบหลักมีเวลาในการโต้ตอบมากขึ้น และอำนวยให้กำลังระวังป้องกันมีพื้นที่ที่จะปฏิบัติการลาดตระเวนและการระวังป้องกันมากขึ้นและเพื่อปะทะกับ กำลังทหารข้าศึก พื้นที่ระวังป้องกันที่ไม่ลึกมากอาจต้องใช้เครื่องมือและกำลัง ทหารมากขึ้นเพื่อให้มีเวลาในการโต้ตอบได้ตามที่ต้องการ ผู้บังคับกรมผสมต้อง กำหนดเป้าหมายของพื้นที่ระวังป้องกันให้ชัดเจน ผู้บังคับกรมผสมต้อง แล่งกิจ ของกำลังระวังป้องกันให้สัมพันธ์กับเวลาที่ต้องการหรือคาดการณ์ไว้เพื่อดำรง รักษาการระวังป้องกัน ผลที่คาดการณ์ไว้ เกณฑ์กำหนดการผลจากการปะทะ และการถอนตัว และกิจที่จะให้ปฏิบัติต่อไป ผู้บังคับกรมผสมระบุพื้นที่รวมพลและ พื้นที่สนใจที่กำหนด (พสก.) โดยเฉพาะที่กำลังระวังป้องกันต้องให้ความสนใจ กำลัง ระวังป้องกันช่วยเหลือการผ่านแนวกลับเข้ามาของกำลังระวังป้องกันของกองพล และ/หรือกองทัพบกทุกหน่วยที่แนวส่งมอบการรบ (นสร.) ด้วย

 กองพันตั้งรับหน้าบังคับบัญชา และควบคุมกำลังระวังป้องกันของตนภายในพื้นที่ระวังป้องกัน กองร้อยทหารม้าลาดตระเวนของกรมผสม อาจหรืออาจไม่เป็นส่วนหนึ่งของกำลังระวังป้องกันก็ได้	 กองพันจัดกำลังระวังป้องกันซึ่งปฏิบัติการภายใต้การควบคุมของกองร้อยทหารม้าลาดตระเวนในตัวอย่างนี้ แต่ละกองพันมอบ ๑ หมวด ถ. ให้กับกองร้อยทหารม้าลาดตระเวน	 ๑ กองร้อย ขึ้นควบคุมทางยุทธการ หรือขึ้นสมทบกับกองร้อยทหารม้าลาดตระเวน สำหรับการปฏิบัติการระวังป้องกันในเขตระวังป้องกัน จากนั้นกลับไปเป็นกองพันในระหว่างการรบในพื้นที่การรบหลัก
--	--	---

รูปที่ ๓ - ๑ แนวทางสำหรับการจัดหน่วยในพื้นที่ระวังป้องกันในสนามรบที่ติดกัน

๓ - ๓๕ กรมผสมปฏิบัติการระวังป้องกันนอกพื้นที่ปฏิบัติการกองพัน แต่อยู่ในเส้นแบ่งเขตข้างนอกของพื้นที่ปฏิบัติการของกรม หน่วยดำเนินกลยุทธ์ (เช่น ทหารราบ ทหารม้า และหน่วยลาดตระเวน) กองร้อยทหารม้า หรือหมวดสารวัตรทหาร (สท.) ใดๆ ภายในกรมผสม อาจได้รับมอบกิจให้ปฏิบัติการระวังป้องกันในพื้นที่ระวังป้องกันได้ กรมผสมให้หน่วยปฏิบัติการระวังป้องกันเส้นแบ่งเขตของตนเพื่อกำหนดมาตรการควบคุมหรือพื้นที่เป็นส่วนหนึ่งของแผนการระวังป้องกันทั้งหมด โดยหลักการแล้ว กองร้อยทหารม้าลาดตระเวนปฏิบัติการระวังป้องกันเมื่อคาดว่าจะปะทะกับภัยคุกคาม หมวด สท. สามารถปฏิบัติการระวังป้องกันเมื่อคาดว่าจะปะทะกับภัยคุกคามได้

๓ - ๓๖ การแจ้งเตือนล่วงหน้าเกี่ยวกับการปฏิบัติของข้าศึกที่กำลังดำเนินอยู่ ประกันได้ว่าผู้บังคับบัญชามีเวลาที่จะได้ตอบโต้ภัยคุกคามใดๆ นายทหารฝ่ายการข่าวกรอง (ฟอ.๒) วิเคราะห์เส้นทางและวิธีการที่ข้าศึกล่าจะใช้ในการ

ลาดตระเวน ผอ.๒ ทำแผนบรืวาร ที่ตั้งและพฤติกรรม ที่ตรวจการณ์ข้าศึก การลาดตระเวน (บรรทุกรถ และลงรถ) และเครื่องมือลาดตระเวนอื่น ๆ ที่น่าเป็นไปได้ การกำหนดพื้นที่สนใจที่กำหนด (พสก.) ตามที่ตั้งต่างๆ เหล่านี้ก็เพื่อให้ความสนใจกับกิจกรรมการต่อต้านการลาดตระเวน กำลังระวังป้องกันใช้ที่ตรวจการณ์ (ตก.) กองรักษาด้านรบ (กตร.) การลาดตระเวน เครื่องมือตรวจจับเรดาร์หาเป้าหมาย และการเฝ้าตรวจทางอากาศ เพื่อกำหนดที่ตั้งเป้าหมายที่ให้ค่าสูง (HPT) และเพื่อยืนยันหรือปฏิเสธความต้องการหัวข้อข่าวสารสำคัญของผู้บังคับบัญชา (CCIR) จึงเป็นขั้นตอนสำคัญในการรวบรวมแผนของข้าศึกและการจัดเตรียมภายในวงรอบการตกลงใจของตน ดูปทที่ ๕ สำหรับการปฏิบัติการระวังป้องกันในรายละเอียด

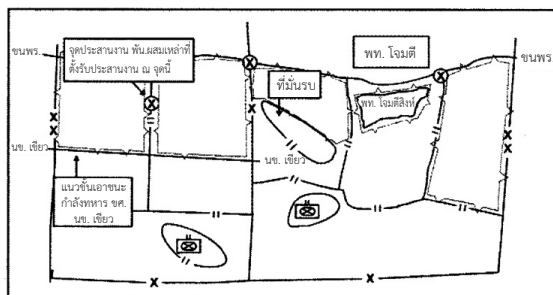
พื้นที่การรบหลัก (MAIN BATTLE AREA)

๓ - ๓๗ พื้นที่การรบหลักเป็นพื้นที่ที่ผู้บังคับบัญชาตั้งใจที่จะเอาชนะข้าศึกให้ได้ พื้นที่การรบหลักของกรมผสมมีขอบเขตจากขอบหน้าพื้นที่การรบ (ชนพร.) ไปถึงเส้นแบ่งเขตหลังของกองพันในแนวหน้า ผู้บังคับบัญชาเลือกพื้นที่การรบหลักของตนบนพื้นฐานแนวความคิดในการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาหน่วยเหนือ การเตรียมสนามรบด้านการข่าวกรอง (ตสข.) ผลของการลาดตระเวนเบื้องต้นและประเมินค่าสถานการณ์ด้วยตนเอง ผู้บังคับบัญชาแบ่งมอบความรับผิดชอบภายในพื้นที่การรบหลักด้วยการมอบพื้นที่ทางยุทธการและการกำหนดเส้นแบ่งเขตให้กับกองพันภายใต้การบังคับบัญชา ถ้าหากผู้บังคับบัญชาไม่ได้มอบพื้นที่ทางยุทธการให้กับกองพันภายใต้การบังคับบัญชา กรมผสมมีความรับผิดชอบในการจัดการภูมิประเทศ การระวังป้องกัน การยิง และการประสานงานในการดำเนินกลยุทธ์ภายในพื้นที่ปฏิบัติการทั้งหมด

พื้นที่ปฏิบัติการ (AREA OF OPERATINOS)

๓ - ๓๘ พื้นที่ปฏิบัติการทำให้กองพันดำเนินกลยุทธ์ (เช่น กองพันผสมเหล่า หรือทหารราบ) มีเสรีในการวางแผนการดำเนินกลยุทธ์และการยิงภายในพื้นที่เฉพาะ

พื้นที่ปฏิบัติการกองพันเป็นพื้นที่ที่ตั้งให้ประชิดข้าศึกในพื้นที่รวมพลของกรม พื้นที่ปฏิบัติการของกองพันต้องให้มีความลึกเพียงพอบนพื้นฐานกิจที่กองพันได้รับมอบ ภูมิประเทศและขนาดกำลังทหารข้าศึกที่เข้าตีตามที่ได้คาดการณ์ไว้ ดังนั้นเพื่อดำรงการระวังป้องกันและความเป็นปึกแผ่นในการตั้งรับ พื้นที่ปฏิบัติการโดยทั่วไปต้องการการประสานงานอย่างต่อเนื่องกับหน่วยทางปีก กรมผสมกำหนดมาตรการควบคุมขึ้น เช่น แนวชั้น (นข.) จุดประสานงาน พื้นที่โจมตี แนววางเครื่องกีดขวาง และที่มั่นรบ เพื่อใช้ประสานงานการตั้งรับกองพันภายในพื้นที่การรบหลัก (รูปที่ ๓ - ๒) ในระหว่างการเตรียมการตั้งรับ ผู้บังคับกรมผสมและฝ่ายอำนวยการใช้การบรรยายสรุป การบรรยายสรุปกลับ การตรวจ และการกำกับดูแลเพื่อเป็นการยืนยันเพื่อประกันได้ว่าการตั้งรับของกองพันได้มีการประสานงาน และไม่ละเลยในสิ่งที่ตอบไม่ได้ FM3-90 ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับพื้นที่ปฏิบัติการ พื้นที่ทางยุทธการ ที่มั่นรบ จุดต้านทานแข็งแรงและกองรักษาดำรงเป็นมาตรการควบคุมทั้งสิ้นที่ผู้บังคับบัญชาสามารถใช้เพื่อจัดและควบคุมกำลังทหารของตนได้

รูปที่ ๓ - ๒ ตัวอย่างมาตรการควบคุมที่ใช้ประสานงานการตั้งรับในพื้นที่ปฏิบัติการ

ที่มั่นรบ (BATTLE POSITION)

๓ - ๓๙ ผู้บังคับกรมผสมกำหนดที่มั่นรบให้กับกองพันเมื่อประสงค์ที่จะควบคุมการยิง การดำเนินกลยุทธ์และการกำหนดที่ตั้งของกองพัน โดยปกติเส้นแบ่งเขตกำหนดขึ้นเพื่อให้มีพื้นที่สำหรับส่วนระวังป้องกัน ส่วนสนับสนุนและส่วนดำรง

ความต่อเนื่องของกองพันที่ปฏิบัติการนอกที่มั่นรบ เมื่อผู้บังคับบัญชาไม่กำหนด
เส้นแบ่งเขตหน่วยขึ้น กรมผสมมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการยิง การระวังป้องกัน
การจัดการภูมิประเทศ และการดำเนินกลยุทธ์ระหว่างที่มั่นของกองพันข้างเคียง
ที่มั่นรบแสดงให้เห็นถึงทิศทางการยิงเบื้องต้น ตามการกำหนดทิศทางของที่มั่น
ผู้บังคับบัญชากำหนดเวลาและภายใต้สภาวะที่กองพันจะเปลี่ยนย้ายจากที่มั่นรบ
หรือดำเนินกลยุทธ์ออกไปข้างนอกที่มั่นรบได้ นอกจากนี้การใช้ที่มั่นที่วางแผน
ไว้หรือที่เตรียมการไว้ร่วมกับกิจที่เกี่ยวข้องในการเตรียมการ หรือการเฝ้าติดตาม
ทำให้เกิดความอ่อนตัวในการรวมกำลังทหารได้อย่างรวดเร็ว และเพิ่มความลึกใน
การตั้งรับได้ การสร้างที่มั่นรบโดยกรมผสมต้องการร้องขอทหารช่างมาช่วยสร้าง

๓ - ๔๐ ผู้บังคับกรมผสมมีข้อพิจารณาในการกำหนดที่มั่นรบ ดังต่อไปนี้

- การปรากฏตัวของข้าศึกที่ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน ณ ที่รวมพลขนาดกรม
- การเลือกภูมิประเทศที่มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการกระจายกำลังและความลึกของระบบอาวุธที่มั่นเพิ่มเติมและที่มั่นสำรอง และการยิงทางปีกถ้าสามารถทำได้
- ชัดความสามารถของข้าศึก
- ชัดความสามารถของฝ่ายเรา

จุดต้านทานแข็งแรง (STRONGPOINT)

๓ - ๔๑ จุดต้านทานแข็งแรงเป็นที่มั่นรบดัดแปลงแข็งแรงมากสลับกับเครื่อง
กีดขวางตามธรรมชาติหรือภูมิประเทศจำกัดจนกลายเป็นที่มั่นหลักสำหรับการ
ตั้งรับ จุดต้านทานแข็งแรงมีนัยสำคัญต่อการรักษาภูมิประเทศไว้สำหรับ
จุดมุ่งหมายในการควบคุมภูมิประเทศสำคัญ และ/หรือการสกัดกั้น การตรึงหรือ
การบีบบังคับกำลังทหารข้าศึก จุดต้านทานแข็งแรงสำหรับกำลังทหารม้ายานเกราะ
หรือกำลังทหารราบยานเกราะมีการใช้ไม่บ่อยนัก เนื่องจากสูญเสียความได้เปรียบ
ในความคล่องแคล่วที่มีอยู่ของกำลังทหารขนาดเล็ก ก่อนการมอบภารกิจ
จุดต้านทานแข็งแรงผู้บังคับบัญชาพิจารณาในเรื่องต่อไปนี้

- การสูญเสียความพยายามเพื่อความอยู่รอดและการต่อต้านความคล่องแคล่วกับพื้นที่อื่นภายในการตั้งรับ
- ศักยภาพสำหรับกำลังที่ตั้งรับที่ถูกปิดล้อมหรือโดดเดี่ยวโดยข้าศึกที่เข้าตี
- ความสามารถในการใช้ทรัพยากรและเวลาที่มือยูให้เกิดประโยชน์อย่างเพียงพอเพื่อสร้างที่มั่น

๓ - ๔๒ หน่วยที่ตั้งรับต้องได้รับการอนุมัติการถอนตัวจากจุดต้านทานแข็งแรงจากกองบัญชาการหน่วยเหนือ จุดต้านทานแข็งแรงเป็นการเตรียมการใช้สำหรับการตั้งรับเป็นวงรอบ จุดต้านทานแข็งแรงต้องใช้ทรัพยากรและความพยายามของทหารช่างอย่างกว้างขวาง เครื่องมือในการรบ การเสริมสร้างการดำเนินกลยุทธ์ และการดำรงความต่อเนื่องทั้งหมดที่อยู่ภายในจุดต้านทานแข็งแรงต้องอยู่ในที่มั่นดัดแปลงแข็งแรง นอกจากนี้เครื่องกีดขวางทางยุทธวิธีและป้องกันตนเองก็ต้องใช้อย่างกว้างขวางเพื่อทำการตั้งรับรอบตัวจุดต้านทานแข็งแรงโดยปกติต้องการใช้ความพยายามของหน่วยทหารช่างทำงาน ๒๔ ชั่วโมง มีขนาดเท่ากับกำลังที่ทำการตั้งรับที่จุดต้านทานแข็งแรง ทหารช่างในอัตรากรมผสมขาดแคลนยุทธโปกรณ์ที่เหมาะสมเพื่อสร้างจุดต้านทานแข็งแรงให้ได้ภายในจำนวนเวลาที่เหมาะสมได้

กองรักษาด่านรบ (COMBAT OUTPOST)

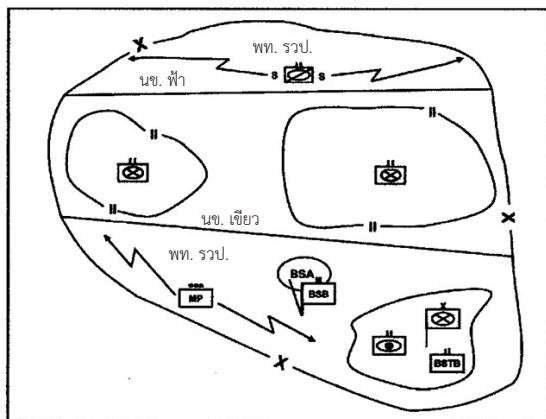
๓ - ๔๓ กองรักษาด่านรบเป็นที่ตรวจการณ์ดัดแปลงแข็งแรงอย่างหนึ่งที่มีความสามารถในการปฏิบัติการตั้งรับที่จำกัด ขณะที่ปัจจัย METT-C เป็นตัวกำหนดขนาด ที่ตั้ง และจำนวนที่ตรวจการณ์การรบที่หน่วยจัดตั้งขึ้น หมวดเพิ่มค่ากำลังโดยทั่วไปยึดครองกองรักษาด่าน ทั้งกำลังบรรทุกระบบและลงกรบบสามารถใช้เป็นกองรักษาด่านรบได้ ที่ตรวจการณ์การรบโดยปกติตั้งอยู่ไกลพอจากข้างหน้าของกำลังที่ได้รับการป้องกันเพื่อป้องกันส่วนลาดตระเวนภาคพื้นดินของข้าศึกจากการตรวจการณ์การปฏิบัติของกำลังที่ได้รับการป้องกัน ข้อพิจารณาสำหรับการใช้กองรักษาด่านรบ มีดังนี้

- อำนวยให้กำลังระวังป้องกันปฏิบัติการในภูมิประเทศจำกัดซึ่งป้องกันกำลังระวังป้องกันบรรทุกรถจากพื้นที่คุ้มครอง
- ใช้กองรักษาด่านรบได้เมื่อที่ตรวจการณ์ขนาดเล็กกว่ากำลังตกอยู่ภายใต้อันตรายจากกำลังทหารข้าศึกที่กำลังแทรกซึมเข้าไปในพื้นที่ระวังป้องกัน
- ช่วยให้ผู้บังคับบัญชาขยายความลึกของพื้นที่ระวังป้องกันได้
- กองรักษาด่านรบไม่ควรทำให้ความแข็งแกร่งของกำลังส่วนใหญ่สูญเสียอย่างร้ายแรง

๓ - ๔๔ กำลังทหารที่ประจำการอยู่ที่ตรวจการณ์การรบสามารถทำการลาดตระเวนเชิงรุก ปะทะ และทำลายส่วนลาดตระเวนของข้าศึก และปะทะกำลังส่วนใหญ่ของข้าศึกได้ก่อนที่จะถอนตัวออกมาจากที่ตรวจการณ์ ผู้บังคับบัญชาควรวางแผนถอนกำลังทหารของตนจากที่ตรวจการณ์การรบก่อนข้าศึกที่จะมีโอกาสรุกโจมตีได้

พื้นที่ที่ไม่ติดกัน (NONCONTIGUOUS AREAS)

๓ - ๔๕ กรมผสมอาจไม่ได้มอบความรับผิดชอบพื้นที่ปฏิบัติการทั้งหมดให้กับหน่วยรองของตน พื้นที่ปฏิบัติการหน่วยรองอาจเป็นพื้นที่ที่ติดกันหรือไม่ติดกันก็ได้ เส้นแบ่งเขตร่วมจะแบ่งพื้นที่ปฏิบัติที่ติดกัน พื้นที่ปฏิบัติการที่ไม่ติดกันไม่ได้แบ่งเส้นแบ่งเขตร่วม (รูปที่ ๓ - ๓) แนวความคิดในการปฏิบัติเป็นการควบคุมการปฏิบัติของกำลังทหารหน่วยต่างๆ กรมผสมมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการควบคุมพื้นที่ระหว่างพื้นที่ปฏิบัติการที่ไม่ติดกัน และ/หรือพื้นที่ปฏิบัติการที่ติดกันที่อยู่ภายในพื้นที่ปฏิบัติการของกรมผสม

รูปที่ ๓ - ๓ พื้นที่ระหว่งป้องกันของกรมผสมในสนามรบที่ไม่ติดกัน

กองหนุน (RESERVE)

๓ - ๔๖ กองหนุน คือกำลังทหารที่ถูกกันออกจากการปฏิบัติและให้เข้าสู้การรบในขณะที่มีการรบแตกหัก กองหนุนทำให้กรมผสมมีความอ่อนตัวตามที่ต้องการเพื่อขยายผลแห่งความสำเร็จหรือจัดการกับความพ่ายแพ้ทางยุทธวิธี การสงวนกองหนุนไว้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับความลึกในการตั้งรับ กองหนุนอยู่ในที่มั่นเพื่อตอบสนองอย่างรวดเร็วต่อภารกิจที่ไม่ได้คาดการณ์ไว้ กองหนุนดำรงการป้องกันจากการยิงของข้าศึกและการตรวจจับด้วยการเข้าที่มั่นที่มีการกำบังและการซ่อนพราง การกระจายกำลังให้ห่างกัน และการกลับเข้าที่มั่นบ่อยๆ

๓ - ๔๗ กองหนุนโดยปกติเข้าวางตัวในที่มั่นรบตามลำดับความเร่งด่วนในการวางแผนเพื่อป้องกันที่มั่น ในทางตรงกันข้าม กองหนุนสามารถใช้พื้นที่รวมพลได้ การสงวนกองหนุนไว้และการกำหนดที่ตั้งกองหนุนเป็นความต้องการหลักสำหรับความลึกที่มีอยู่ภายในการตั้งรับ ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายอำนวยการกำหนดขนาดและที่ตั้งของกองหนุนบนพื้นฐานความถูกต้องของความรู้เกี่ยวกับข้าศึกและความสามารถของภูมิประเทศที่เหมาะสมกับหนทางการปฏิบัติที่หลากหลายของข้าศึก เมื่อกรมผสมมีความรู้ที่ดีเกี่ยวกับข้าศึกและหนทางที่จำกัดการดำเนินกลยุทธ์ของข้าศึก

กรมผสมจะสามารถสว่นกองหนุนที่มีขนาดเล็กกว่าได้ ถ้าความรู้เกี่ยวกับข้าศึกมีจำกัด และภูมิประเทศเอื้อต่อหนทางการปฏิบัติที่หลากหลายของข้าศึก กรมผสมจึงต้องกำหนดที่ตั้งกองหนุนขนาดใหญ่ให้ลึกเข้าไปในพื้นที่ปฏิบัติการมากขึ้น การปฏิบัติเช่นนี้ทำให้กรมผสมได้มีอำนาจกำลังรบและเวลาการโต้ตอบตามที่ต้องการเพื่อให้กองหนุนเข้าทำการรบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เครื่องกีดขวาง (OBSTACLES)

๓ - ๔๘ กรมผสมวางเครื่องกีดขวางทางยุทธวิธีเพื่อทำลายความสามารถในการเคลื่อนที่ การรวมกำลัง และการเพิ่มเติมกำลังของข้าศึกโดยตรง เครื่องกีดขวางเป็นตัวคุณการรบที่เกิดขึ้นเอง และโดยปกติได้รับการคุ้มครองจากการตรวจการณ์ และการยิงเล็งตรง และ/หรือเล็งจำลอง เครื่องกีดขวางทางยุทธวิธีถูกรวมเข้าไปในแผนการดำเนินกลยุทธ์ และการยิงเพื่อให้กับเครื่องกีดขวางโดยเฉพาะ เครื่องกีดขวางอย่างเดียวยังไม่ทำให้เกิดผลอย่างมีนัยสำคัญต่อข้าศึก เครื่องกีดขวางต้องใช้ร่วมกับการยิงเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ การยิงและเครื่องกีดขวางทำให้เกิดผลแตกต่าง ๔ ประการ ได้แก่ ครอบคลุม ตรึง หันเห และสกัดกั้น เครื่องกีดขวางทางยุทธวิธีมี ๓ แบบ ได้แก่ เครื่องกีดขวางที่มีการควบคุม เครื่องกีดขวางตามสถานการณ์ และเครื่องกีดขวางสำรอง

เครื่องกีดขวางที่มีการควบคุม (DIRECTED OBSTACLES)

๓ - ๔๙ เครื่องกีดขวางที่มีการควบคุมเป็นเครื่องกีดขวางที่ผู้บังคับบัญชาหน่วยเหนือมอบให้กับหน่วยรองวางแผน เตรียมการในระหว่างการเตรียมการตั้งรับ ผู้บังคับบัญชาสามารถใช้เครื่องกีดขวางที่มีการควบคุมหรือกลุ่มเครื่องกีดขวางเพื่อให้การใช้เครื่องกีดขวางเกิดผลดีกับฝ่ายเรา ณ พื้นที่สำคัญในสนามรบ ในกรณีนี้ฝ่ายอำนวยการวางแผนการใช้ทรัพยากรและมาตรการควบคุมเครื่องกีดขวางรวมถึงกำหนดมาตรการและกิจให้หน่วยรองเพื่อรวมเครื่องกีดขวางที่มีการควบคุมเข้ากับการยิง

เครื่องกีดขวางตามสถานการณ์ (SITUATIONAL OBSTACLES)

๓ - ๕๐ เครื่องกีดขวางตามสถานการณ์เป็นเครื่องกีดขวางที่กรมผสมวางแผนและเตรียมการเท่าที่ทำได้ก่อนการปฏิบัติ แต่อย่างไรก็ตาม กรมผสมจะไม่สร้างเครื่องกีดขวางจนกว่าจะเผชิญกับเกณฑ์กำหนดเฉพาะ กรมผสมเตรียมการสร้างเครื่องกีดขวางและทำให้ผู้บังคับบัญชามีความอ่อนตัวสำหรับการใช้เครื่องกีดขวางทางยุทธวิธีบนพื้นฐานการพัฒนาสนามรบ ผู้บังคับบัญชาสามารถใช้กำลังทหารช่างวางเครื่องกีดขวางทางยุทธวิธีได้อย่างรวดเร็ว แต่โดยปกติจะใช้ระบบทุ่นระเบิดวางแบบกระจายแทน ฝ่ายอำนวยการกรมผสม โดยปกติวางแผนเครื่องกีดขวางทางยุทธวิธีเพื่อช่วยให้ผู้บังคับบัญชาสามารถเปลี่ยนความพยายามในการต่อต้านความคล่องแคล่วได้อย่างรวดเร็วไปยังพื้นที่ที่ต้องการมากที่สุด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ เวลาการเริ่มต้นปฏิบัติสำหรับเครื่องกีดขวางทางยุทธวิธีถูกรวมไว้ในแผนบริหารสนับสนุนการตกลงใจ เครื่องกีดขวางตามสถานการณ์ต้องรวมเข้ากันได้ดีกับแผนทางยุทธวิธีเพื่อหลีกเลี่ยงการยิงฝ่ายเดียวกัน

เครื่องกีดขวางสำรอง (RESERVE OBSTACLES)

๓ - ๕๑ เครื่องกีดขวางสำรองเป็นเครื่องกีดขวางที่ผู้บังคับบัญชามอบอำนาจในการวางอย่างจำกัดให้เครื่องกีดขวางเหล่านี้เป็นเครื่องกีดขวางเมื่อสิ่งที่ผู้บังคับบัญชากำหนดความรับผิดชอบให้กับหน่วยเฉพาะ สำหรับการสร้าง การคุ้มกันและการปฏิบัติต่อเครื่องกีดขวาง ตัวอย่างของเครื่องกีดขวางสำรอง ได้แก่ การเตรียมการทำลายสะพานหรือเครื่องกีดขวางเพื่อปิดช่องทาง หน่วยโดยปกติเตรียมเครื่องกีดขวางสำรองในระหว่างขั้นการเตรียมการ หน่วยทำเครื่องกีดขวางตามคำสั่งการของผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบอำนาจหรือเมื่อเผชิญกับเกณฑ์กำหนดเฉพาะเท่านั้น

มาตรการควบคุมการยิง (FIRE CONTROL MEASURES)

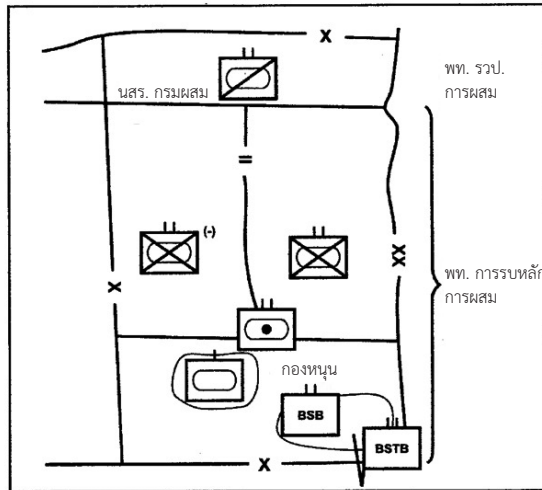
๓ - ๕๒ มาตรการควบคุมการยิงร่วมที่ผู้บังคับการกรมใช้ในการปฏิบัติการทุกแบบการปฏิบัติ รวมถึงการตั้งรับการยิงสนับสนุนแบบผสมที่มีอำนาจสังหาร

และไม่มีอำนาจสังหาร เมื่อได้ผลตามความต้องการของผู้บังคับบัญชา และฝ่าย
อำนาจการของกรมผสมจะต้องจัดการในการบังคับบัญชาและการควบคุม
เครื่องมือต่างๆ

ตอนที่ ๒ กิจหลักในการตั้งรับ (PRIMARY DEFENSIVE TASKS)

๓ - ๕๓ การปฏิบัติการตั้งรับมีกิจเบื้องต้น ๓ กิจเบื้องต้น ได้แก่ การตั้งรับแบบ
ยึดพื้นที่ การตั้งรับแบบเคลื่อนที่ และการร่นถอย การปฏิบัติการทั้ง ๓ เหล่านี้
มีแนวความคิดที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญและเกิดปัญหาที่แตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญ (FM3-90) ผู้บังคับกรมผสมต้องพิจารณาขีดความสามารถและข้อจำกัด
ของหน่วยด้วย เมื่อทำการวางแผนและทำการตั้งรับ แม้ว่าชื่อของแบบของการ
ตั้งรับทั้ง ๓ แบบเหล่านี้แสดงเป้าหมายทั้งหมดของการปฏิบัติการตั้งรับที่เลือกไว้
ก็ตาม โดยหลักการแต่ละแบบก็มีส่วนสัมพันธ์กับส่วนอื่น และรวมส่วนยึดพื้นที่
และเคลื่อนที่ไว้ด้วยกัน กองบัญชาการหน่วยเหนือของกรมผสมเมื่อมอบหมาย
ภารกิจการตั้งรับให้กรมผสมแล้วจะกำหนดกิจในการตั้งรับให้ด้วย

๓ - ๕๔ ในพื้นที่ตั้งรับ กรมผสมมุ่งปฏิเสธการเข้ามาของกำลังทหารข้าศึกเพื่อให้
ข้าศึกเคลื่อนที่เข้าไปยังภูมิประเทศที่กำหนดไว้ตามเวลาเฉพาะเพื่อจำกัดเสรีในการ
ดำเนินกลยุทธ์ของข้าศึกและหันเหให้ข้าศึกเคลื่อนที่เข้าไปยังพื้นที่สังหาร กำลัง
ทหารข้าศึกถูกดึงเข้าไปในเขตสังหารตามลำดับในที่ที่ถูกสังหารจากที่มั่น
ที่สนับสนุนซึ่งกันและกันและถูกทำลายในที่สุดจากการยิงอย่างกว้างขวาง กำลัง
ตั้งรับส่วนใหญ่ติดพันอยู่กับการสู้รบตรงที่มั่นตั้งรับ ในขณะที่กำลังส่วนที่เหลือ
สวงนไว้เป็นกองหนุน (รูปที่ ๓ - ๔) ผู้บังคับบัญชาใช้กองหนุนเพื่อดำรงความเป็น
ปึกแผ่นในการตั้งรับผ่านการเพิ่มเติมกำลังหรือการตีโต้ตอบ (รส. ๓-๐)

รูปที่ ๓ - ๔ การจัดกำลังของกรมผสมขนาดหนักในการตั้งรับเป็นพื้นที่ติดกัน

๓ - ๕๕ ในการตั้งรับแบบเคลื่อนที่ ฝ่ายตั้งรับสงวนกำลังทหารส่วนใหญ่ที่มีอยู่ไว้เพื่อเป็นกำลังโจมตีในการตีโต้ตอบ การตั้งรับแบบเคลื่อนที่ที่ต้องการความลึกพอที่จะปล่อยให้กำลังทหารข้าศึกรุกเข้ามาในที่มั่นแห่งหนึ่งซึ่งข้าศึกเปิดเผยตัวต่อการตีโต้ตอบ การตั้งรับแยกกำลังที่เข้าตีออกจากการสนับสนุนของข้าศึกและรบกวนการบังคับบัญชาและการควบคุมของข้าศึก ขณะที่กำลังทหารข้าศึกกระจายกำลังออกไปในพื้นที่ที่ตั้งรับ ข้าศึกจะสูญเสียความหนาแน่นและความเป็นหน่วย ฝ่ายตั้งรับจะโจมตีและมุ่งทำลายล้างข้าศึกด้วยการตีโต้ตอบอย่างรุนแรง (รส. ๓-๐) กองพลและกำลังทหารที่เหนือกว่าโดยทั่วไปปฏิบัติการตั้งรับแบบเคลื่อนที่ กรมผสมเข้าร่วมในการตั้งรับแบบเคลื่อนที่โดยเป็นกำลังตรึงหรือกำลังโจมตีอย่างใดอย่างหนึ่งได้ (FM3-90)

การตั้งรับแบบยึดพื้นที่ (AREA DEFENSE)

๓ - ๕๖ การตั้งรับแบบยึดพื้นที่มุ่งปฏิเสธการเข้ามาของข้าศึกในพื้นที่ที่กำหนดไว้ในห้วงเวลาเฉพาะมากกว่าการทำลายข้าศึกทั้งหมด สิ่งสำคัญต่อความสำเร็จในการตั้งรับแบบยึดพื้นที่ มีดังต่อไปนี้ :

- ชีตความสามารถต่อการรวมผลกระทบที่เกิดขึ้น
 - ความลึกของพื้นที่ตั้งรับ
 - การระวังป้องกัน
 - ความสามารถในการใช้ความได้เปรียบของภูมิประเทศได้อย่างเต็มที่
- เช่น ฉนวนการเคลื่อนที่ เครื่องกีดขวางตามธรรมชาติและช่องทางบังคับ
- ความอ่อนตัวของการปฏิบัติการตั้งรับ
 - การครอบครองเวลาของการปฏิบัติการด้วยวิธีรุก

แผนการดำเนินกลยุทธ์ (SCHEME OF MANEUVER)

๓ - ๕๗ กรมผสมจัดวางกำลังทหารของตนให้สัมพันธ์กับหนทางปฏิบัติที่น่าเป็นไปได้ของข้าศึก กรมผสมแบ่งมอบกำลังรบให้กับความพยายามหลัก การปฏิบัติการปรับแต่ง และกองหนุน การแบ่งมอบอาศัยกิจที่กำลังทหารได้รับมอบภูมิประเทศ และขนาดกำลังทหารข้าศึกที่แต่ละแนวทางการเคลื่อนที่สามารถให้การสนับสนุนได้ (อาจเป็นอัตราส่วนกำลังทหาร) ผู้บังคับบัญชายอมรับความเสี่ยงระหว่างที่รวมพลที่น่าเป็นไปได้น้อยมากเพื่อประกันได้ว่าอำนาจกำลังรบที่มีอยู่เพียงพอสำหรับความพยายามที่วิกฤติมากขึ้น ในบางกรณีผู้บังคับบัญชาต้องยอมรับช่องว่างภายในการตั้งรับ แต่ต้องนำมาตรการมาใช้เพื่อดำรงการระวังป้องกันภายในพื้นที่เสี่ยงเหล่านี้ กรมผสมอาจใช้กำลังลาดตระเวน เครื่องมือฝ้าตรวจกำลังระวังป้องกัน การลาดตระเวน หรือภารกิจการอ้อมกำลังอื่นๆ สำหรับพื้นที่เหล่านี้ กรมผสมใช้แบบการดำเนินกลยุทธ์ในการตั้งรับ ๒ แบบในพื้นที่ตั้งรับ ได้แก่ การตั้งรับในทางลึกและการตั้งรับหน้า

การตั้งรับในทางลึก (DEFENSE IN DEPTH)

๓ - ๕๘ การตั้งรับในทางลึกเป็นแบบการดำเนินกลยุทธ์ที่พึงประสงค์สำหรับกรมผสมขนาดหนักและกรมผสมยานเกราะ เนื่องจากลดความเสี่ยงต่อกำลังทหารข้าศึกที่เข้าตีซึ่งกำลังเข้าตีเจาะการตั้งรับได้อย่างรวดเร็ว ข้าศึกไม่สามารถขยายผลการเข้าตีเจาะได้เนื่องจากการใช้ที่มั่นตั้งรับในทางลึกเพิ่มเติม การตั้งรับในทางลึกทำให้พื้นที่และเวลามากขึ้นเพื่อเอาชนะการเข้าตีของข้าศึก

๓ - ๕๙ กรมผสมใช้การตั้งรับในทางลึก เมื่อ :

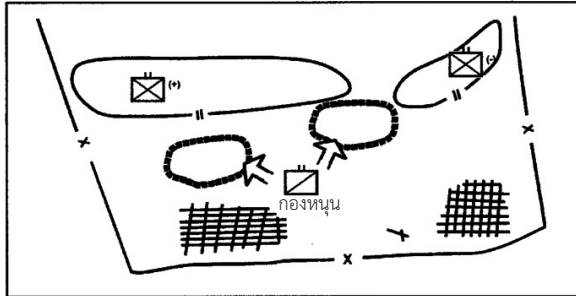
- การกิจอำนวยการให้กรมผสมสู้รบได้ตลอดความลึกของพื้นที่ปฏิบัติการ
- ภูมิประเทศไม่เอื้ออำนวยในการตั้งรับหน้าอย่างเหมาะสม และมีภูมิประเทศในทางลึกในพื้นที่ปฏิบัติการที่ลึกและดีกว่า
- พื้นที่ปฏิบัติการมีความลึกเพียงพอ
- การกำบังและการซ่อนพรางข้างหน้าพื้นที่ปฏิบัติการมีจำกัด
- อาจต้องใช้อาวุธระดมยิงทำลาย

การตั้งรับหน้า (FORWARD DEFENSE)

๓ - ๖๐ เจตนาารมณ์ของการตั้งรับหน้าเพื่อป้องกันข้าศึกเข้าตีเจาะการตั้งรับเนื่องจากขาดความลึก การตั้งรับหน้าเป็นแบบการดำเนินกลยุทธ์ที่พึงประสงค์น้อยที่สุด กรมผสมทหารราบซึ่งมีความคล่องแคล่วทางยุทธวิธีจำกัดโดยทั่วไปปฏิบัติการตั้งรับหน้า กรมผสมวางอำนาจกำลังรบส่วนใหญ่อยู่ในที่มั่นตั้งรับหน้าใกล้ขอบหน้าพื้นที่การรบ (ชนพร.) (รูปที่ ๓ - ๕) กรมผสมสู้รบเพื่อรักษาที่มั่นหน้าไว้จึงอาจปฏิบัติการตีโต้ตอบต่อการเข้าตีเจาะของข้าศึกได้หรือเพื่อทำลายกำลังทหารข้าศึกในพื้นที่โจมตีหน้าได้ บ่อยครั้งที่การตีโต้ตอบได้มีการวางแผนตีโต้ตอบที่ข้างหน้า ชนพร. เพื่อเอาชนะข้าศึก

๓ - ๖๑ กรมผสมใช้การตั้งรับหน้า เมื่อ :

- ภูมิประเทศข้างหน้าพื้นที่ปฏิบัติการพึงประสงค์ต่อการตั้งรับ
- มีเครื่องกีดขวางตามธรรมชาติหรือมนุษย์สร้างขึ้นที่แข็งแกร่ง เช่น แม่น้ำ หรือแนวถนนที่ตั้งอยู่ข้างหน้าในพื้นที่ปฏิบัติการ
- พื้นที่ปฏิบัติการที่ได้รับมอบขาดความลึกเนื่องจากตำแหน่งของพื้นที่หรือสิ่งอำนวยความสะดวกได้รับการป้องกัน การกำบังและการซ่อนพรางในพื้นที่ส่วนหลังของพื้นที่ปฏิบัติการมีจำกัด
- กองบัญชาการหน่วยเหนือควบคุมเพื่อรักษาหรือควบคุมภูมิประเทศข้างหน้าไว้ในเบื้องต้น

รูปที่ ๓ - ๕ ตัวอย่างกรมผสมทหารราบทำการตั้งรับหน้า

ข้อพิจารณาในการลาดตระเวนและการเฝ้าตรวจ (RECONNAISSANCE AND SURVEILLANCE CONSIDERATIONS)

๓ - ๖๒ ผู้บังคับกรมผสมควบคุมเครื่องมือลาดตระเวนและเฝ้าตรวจเพื่อกำหนดที่ตั้ง กำลัง และเจตนาของกำลังทหารข้าศึกที่เข้าตีที่หน้าเป็นไปได้อีกก่อนและตลอดการปฏิบัติการตั้งรับ ผู้บังคับบัญชาขอบล้าดับความเร่งด่วนสูงต่อการระบุความพยายามหลักของข้าศึกก่อนล่วงหน้า ผู้บังคับบัญชาอาจต้องรวมการเฝ้าตรวจกับการปฏิบัติการเข้าด้วยกันเพื่อทดสอบเจตนาของข้าศึกได้ การต่อสู้เพื่อข้อมูลข่าวสารอาจเกิดประโยชน์ ๒ ประการ ได้แก่ ปราบบังคับให้ข้าศึกแสดงเจตนา และรบกวนการเตรียมการของข้าศึก

๓ - ๖๓ ในการตั้งรับ การปฏิบัติการลาดตระเวนคาบเกี่ยวขึ้นการวางแผนและการเตรียมการของหน่วย ผู้นำหน่วยปฏิบัติการลาดตระเวนต้องเข้าใจว่าตนมักจะต้องใช้กำลังก่อนที่จะบังคับบัญชาจะพัฒนาแผนได้อย่างเต็มที่และต้องรับการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในการกิจและทิศทางข้างหน้า ผู้บังคับบัญชาประกันได้ว่าฝ่ายอำนวยการของตนวางแผน เตรียมการ และปฏิบัติการกิจลาดตระเวนได้อย่างเต็มที่ (รส. ๓-๐)

การเตรียมการตั้งรับ (PREPARING THE DEFENSE)

๓ - ๖๔ กรมผสมใช้เวลาการเตรียมการที่มีอยู่เพื่อสร้างการตั้งรับให้แข็งแกร่งมาก

ที่สุดเท่าที่ทำได้ และการกลั่นกรองแผนการดีโต้ตอบ ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายอำนวยการกำกับดูแลและประเมินการเตรียมการของหน่วยในขณะเดียวกันก็ดำรงรักษาการตระหนักรู้ทางสถานการณ์ของการพัฒนาในพื้นที่ปฏิบัติการ เช่น การปฏิบัติการลาดตระเวนและการเฝ้าตรวจ ดำเนินการเชิงรุกในขณะที่หน่วยเข้าวงกำลังในที่มั่นเบื้องต้นที่กำหนดให้และซักซ้อมการปฏิบัติในการตั้งรับ

การจัดการระวังป้องกัน (ESTABLISH SECURITY)

๓ - ๖๕ ลำดับความเร่งด่วนแรกสุดในการตั้งรับคือ จัดการระวังป้องกันขึ้น ผู้บังคับบัญชาอาจควบคุมการจัดการของพื้นที่ระวังป้องกันหน้า ซึ่งมักจะมอบภารกิจนี้ให้กับกองร้อยทหารม้าลาดตระเวน เมื่อทำการตั้งรับในพื้นที่ปฏิบัติการที่กว้างขวางอย่างมาก กองร้อยทหารม้าลาดตระเวนจะทำฉากกำบัง ผู้บังคับบัญชาควรพิจารณาความต้องการที่จะเพิ่มเติมขีดความสามารถการลาดตระเวนและการระวังป้องกันของกองร้อยทหารม้าลาดตระเวนด้วยรถถังและเครื่องมืออื่นๆ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกหน่วยต้องดำรงการระวังป้องกันเฉพาะบริเวณในระดับสูง การใช้การลาดตระเวน การจัดตั้งที่ตรวจการณ์ การใช้ทักษะขั้นสูงของระบบอากาศยานไร้คนบิน (UAV) และเครื่องมือตรวจจับ และการใช้ภูมิประเทศอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อซ่อนพรางการกระจายกำลังเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการระวังป้องกันที่มีประสิทธิภาพ

๓ - ๖๖ นอกเหนือจากมาตรการระวังป้องกันทางยุทธการเพิ่มเติมแล้ว ผู้บังคับกรมผสมต้องพิจารณาศักยภาพภัยคุกคามต่อการตั้งรับที่ผู้ไม่เกี่ยวข้องกับการรบมีใช้อยู่ซึ่งสามารถเข้าถึงได้ เช่น โทรศัพท์ (ตามสาย ไร้สาย และดาวเทียม) กล้องถ่ายภาพดิจิทัล และอุปกรณ์ที่คล้ายคลึงกันอาจมีอยู่ มาตรการระวังป้องกัน เช่น ระเบียบการใช้โทรศัพท์และศูนย์ควบคุมโทรศัพท์ และการป้องกันบุคคลที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเคลื่อนที่เข้าไปในพื้นที่ที่ตั้งรับ กรมผสมควรร้องขอคำแนะนำจากกองบัญชาการหน่วยเหนือก่อนการจัดทำมาตรการตั้งรับใดๆ ที่อาจกระทบกับประชาชนหากต้องการ

การลวงและการระวังป้องกันทางยุทธการ (DECEPTION AND OPERATIONAL SECURITY)

๓ - ๒๗ เป็นส่วนหนึ่งของการตั้งรับ กองบัญชาการหน่วยเหนืออาจให้มีการปฏิบัติการลวงขึ้นและให้มีเรื่องราวสัมพันธ์กันเพื่อปกป้องกำลังทหาร ส่งผลให้ข้าศึกเข้าสู่สงครามเร็วขึ้น และชักนำข้าศึกว่าเป็นเจตนาธรรมณ์ การประกอบกำลังและการวางกำลังจริงของฝ่ายเรา กรมผสมช่วยในการปฏิบัติตามแผนการลวง เพื่อ

- ขยายการตกใจเพื่อความต่อเนื่องและการแบ่งมอบกำลังก่อนการรบของข้าศึก
- ขยายผลที่พึงประสงค์ของการรบและการปะทะที่ยังขยายตัวไม่มาก
- ล่อข้าศึกให้เปิดเผยปีกด้านข้างหรือส่วนหลัง ให้ฝ่ายเราเข้าตีได้
- ปิดบังการรุกของกำลังดำรงความต่อเนื่องและกำลังทางยุทธการที่ติดพันกับการตั้งรับ

๓ - ๒๘ การปฏิบัติการตั้งรับมีการปฏิบัติย่อยและผลต่อเนื่องที่ทำให้ผู้บังคับบัญชามีโอกาสได้วางแผนเตรียมการเพื่อให้ภารกิจบรรลุผลสำเร็จ การปฏิบัติย่อยและผลต่อเนื่องเหล่านี้จึงแฝงอยู่ในการปฏิบัติการลวง การปฏิบัติการลวงเฉพาะที่ผู้บังคับกรมผสมอาจเร่งรัดให้ข้าศึกใช้กำลังเข้าตีทั้งหมดได้ด้วยการปฏิบัติดังนี้ :

- การเปลี่ยนแปลงปัจจัย SALUTE (ขนาด พлотิกรม ที่ตั้ง หน่วย เวลา และยุทธโธปกรณ์) ให้สอดคล้องกับการวางกำลังตั้งรับ
- การปิดบังสถานะที่อยู่ภายใต้การรบแตกหักที่จะยอมรับได้
- การล่อให้ข้าศึกเข้าสู่การรบแตกหัก ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจะอำนวยความสะดวกการปฏิบัติย่อย หรือหวังผลต่อเนื่องในการตั้งรับ
- การใช้การซ่อนพราง การล่อลวง ข่ายวิทยุลวง การเคลื่อนย้ายกำลังทหาร และการชุดที่มันและเครื่องกีดขวางลวง

การวางกำลังในที่มั่น (OCCUPATION OF POSITIONS)

๓ - ๒๙ ขณะที่หน่วยเคลื่อนที่เข้าไปในพื้นที่ปฏิบัติการที่รับมอบและเข้าวางกำลังในที่มั่นภายใต้การควบคุมของแผนการเคลื่อนที่ของกรมผสม ผู้บังคับกรมผสม

และฝ่ายอำนวยการเฝ้าติดตามและแก้ไขปัญหาด้วยความพยายามในการลาดตระเวนและการระวังป้องกันของกองร้อยทหารม้าลาดตระเวนหรือของกองบัญชาการหน่วยเหนือกรมผสมอาจต้องปรับพื้นที่ปฏิบัติการ พื้นที่โจมตี ที่มั่นรบ และมาตรการประสานงานการตั้งรับอื่นๆ เพียงเล็กน้อย ทั้งนี้อยู่บนพื้นฐานสภาวะของ METT-TC ที่หน่วยเข้าวงกำลังเผชิญ ขณะที่เริ่มต้นการเตรียมการตั้งรับ กรมผสมควรทำการเปลี่ยนแปลงแผนการตั้งรับที่สำคัญเท่านั้น เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอาจหมายถึงการสูญเสียเวลาและสิ้นเปลืองงบประมาณ สป.๔ อุปกรณ์เครื่องกีดขวางและสิ่งกีดขวางที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้

๓ - ๗๐ การวางเครื่องกีดขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครื่องกีดขวางที่กองบัญชาการหน่วยเหนือและกรมผสมควบคุมควรมีการเฝ้าตรวจอย่างใกล้ชิดเพื่อประกันได้ว่ามีที่ตั้งและเสร็จสมบูรณ์สอดคล้องกับแผนเครื่องกีดขวาง หน่วยที่ได้รับมอบให้อยู่ใกล้ช่องว่าง หรือปฏิบัติต่อเป้าหมายทหารช่าง เช่น การทำลายสะพาน หรือเขื่อน ควรทำการเฝ้าติดตามโดยใกล้ชิดเพื่อประกันถึงความพร้อมที่จะปฏิบัติการกิจนั้น

การซักซ้อม (REHEARSALS)

๓ - ๗๑ ถ้าหากปัจจัย METT-TC เอื้ออำนวย กรมผสมควรซักซ้อมการตั้งรับเพื่อเตรียมการสำหรับการตั้งรับ ผู้บังคับบัญชาสามารถใช้การซักซ้อมแบบใดแบบหนึ่งใน ๕ แบบ ได้แก่ การบรรยายสรุปยืนยัน การบรรยายสรุปกลับ การซักซ้อมผสมเหล่า การซ้อมการสนับสนุน และการฝึกทำการรบ (หรือการซักซ้อมตาม รปจ. หน่วย) FM6-0 กล่าวถึงข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับแบบการซักซ้อมเหล่านี้ในระหว่าง การปฏิบัติการตั้งรับ ฝ่ายอำนวยการกล่าวถึงการต่อต้านการลาดตระเวน การส่งมอบการรบและขั้นการปฏิบัติอื่นๆ ผู้บังคับกรมผสมควรประกันไว้ว่ากำลังที่ได้รับมอบอำนาจได้รวมอยู่ในแผนการตั้งรับอย่างสมบูรณ์ การซักซ้อมเป็นกลไกอย่างหนึ่งสำหรับการประกันการรวมกันนี้

การปฏิบัติการตั้งรับแบบยึดพื้นที่ (EXECUTING THE AREA DEFENSE)

๓ - ๗๒ ในการตั้งรับ กรมผสมส่วนใหญ่รับรู้จากที่มั่นที่มีการเตรียมการ ได้รับ

การป้องกันเพื่อระดมผลอำนาจกำลังรบต่อข้าศึกที่พยายามบุกทะลุวงเข้ามาและเคลื่อนที่ไปทางปีก ผู้บังคับบัญชาใช้กองหนุนเพื่อคุ้มครองช่องว่างระหว่างที่มันตั้งรับ เสริมกำลังที่มันเหล่านี้ตามความจำเป็น และตีโต้ตอบเพื่อปิดการเข้าตีเจาะหรือสกัดกันความพยายามข้าศึกที่เคลื่อนที่ไปทางปีก

๓ - ๗๓ การตั้งรับแบบยึดพื้นที่ของกรมผสม สามารถมี ๔ ขั้นตอน ดังนี้

- การให้ได้และดำรงการปะทะกับข้าศึก
- การรบกวนข้าศึก
- การตรึงข้าศึก
- การดำเนินกลยุทธ์
- การติดตามข้าศึกอย่างต่อเนื่อง

การติดพันข้าศึก (GAIN AND MAINTAIN ENEMY CONTACT)

๓ - ๗๔ การให้ได้มาและการดำรงการปะทะกับข้าศึกแน่นแฟ้นเชิดอยู่กับความพยายามที่ข้าศึกกำหนดเพื่อทำลายเครื่องมือลาดตระเวนและระวังป้องกันผ่านเราก็คือตามจิงนับเป็นสิ่งที่สำคัญต่อความสำเร็จของการปฏิบัติการตั้งรับ ขณะที่การเข้าตีของข้าศึกเริ่มต้นขึ้น ข้อห่วงใยแรกของกรมผสมคือ ระบุขีดความสามารถและที่มั่นของข้าศึกที่เข้าทำการรบ กำหนดทิศทางการเข้าตีและเจตนาของข้าศึกและให้ได้เวลาโต้ตอบในเบื้องต้น ผู้บังคับบัญชาบรรลุเป้าหมายนี้ในพื้นที่ระวังป้องกันแหล่งข่าวกรองแบบนี้ ได้แก่ กำลังลาดตระเวนและระวังป้องกัน หน่วยทหารช่าง หน่วยข่าวกรอง หน่วยรบพิเศษ และหน่วยบิน ผู้บังคับบัญชามั่นใจว่าได้มีการแจกจ่ายภาพยุทธการร่วม (CDP) ตลอดกรมผสมในระหว่างการรบเพื่อกำหนดหลักการปฏิบัติร่วมของผู้บังคับบัญชาหน่วยรองผู้บังคับบัญชาให้ข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่ให้สอดคล้องกับการตกลงใจทางทหารเพื่อกำหนดจุดที่ข้าศึกติดพันกับแนวทางการเคลื่อนที่ (FM3-90)

การรบกวนข้าศึก (DISRUPT THE ENEMY)

๓ - ๗๕ ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติการปรับแต่งเพื่อรบกวนข้าศึกโดยไม่คำนึงถึงที่ตั้ง

ข้าศึก ความสามารถที่จะควบคุมกำลังทหารของข้าศึก และชุดรบผสมเหล่าของข้าศึก โดยหลักการ ผลการปฏิบัติการปรับแต่งของผู้บังคับบัญชาควรส่งผลให้ข้าศึกเกิดความสับสน บังคับให้ทำการเคลื่อนที่เข้าปะทะต่อการตั้งรับที่มีการเตรียมการ เมื่อกระบวนการรบบกวนข้าศึกเริ่มต้นแล้ว ต้องดำเนินไปตลอดการปฏิบัติการตั้งรับ

๓ - ๗๖ กรมผสมใช้การยิงเล็งจำลอง สอก. เฮลิคอปเตอร์โจมตี และการยิงสังหารและไม่สังหารที่มีอยู่ในระหว่างการรบในขั้นนี้ เพื่อ :

- สนับสนุนการปฏิบัติการรื้อหน่วยของกำลังระวังป้องกัน
- รบกวหรือจำกัดความหนาแน่นของการเข้าตีของข้าศึก
- ทำลายเป้าหมายที่ให้ค่าสูงที่สนับสนุนการปฏิบัติแตกหักของกำลังโจมตี

- หั่นเหการเข้าตีของข้าศึก
- ลดอำนาจกำลังรบของข้าศึก
- แบ่งแยกgrupขบวนข้าศึก

การตรึงข้าศึก (FIX THE ENEMY)

๓ - ๗๗ ผู้บังคับบัญชามีหลายหนทางปฏิบัติเพื่อตรึงกำลังที่เข้าตี ผู้บังคับบัญชาสามารถกำหนดการปฏิบัติการปรับแต่งของตนได้ เช่น การระวังป้องกันปีกและจุดของการเข้าตีเจาะเพื่อตรึงข้าศึกและอำนวยให้กำลังทหารฝ่ายเราปฏิบัติการดำเนินกลยุทธ์แตกหักในที่อื่น ตามที่ได้กล่าวในเบื้องต้นในบทนี้ กองรักษาด่านรบและจุดด้านทานแข็งแรงสามารถใช้ขัดขวางการเคลื่อนที่ของข้าศึกไปยังหรือผ่านที่ที่ตั้งกำหนดไว้ได้ การปฏิบัติการลงทหารที่ปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมสามารถบังคับข้าศึกให้เคลื่อนที่ไปตามหนทางการปฏิบัติที่กำหนดไว้ได้

๓ - ๗๘ ผู้บังคับบัญชาจำกัดหนทางข้าศึกที่มีอยู่โดยการใช้การยิงคุ้มครองเครื่องกีดขวางเพื่อตรึง หั่นเห สกัดกั้น หรือรบบกวนกิจกรรมข้าศึก เครื่องกีดขวางที่วางอย่างเหมาะสมเป็นผลมาจากการสังเคราะห์การวางแผนวางเครื่องกีดขวางจากระดับบนลงล่างและระดับล่างขึ้นบน และการวางเครื่องกีดขวาง กำลังสกัดกั้น

มีผลต่อการเคลื่อนที่ของข้าศึกได้เช่นกัน กำลังสกัดกั้นบรรลุลำบากกิจของตนได้จากการใช้ที่มั่นที่หลากหลาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัย (METT-TC)

การดำเนินกลยุทธ์ (MANEUVER)

๓ - ๗๙ ในการตั้งรับแบบยึดพื้นที่ การปฏิบัติการแตกหักเกิดขึ้นในพื้นที่การรบหลัก ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ส่งผลในการปฏิบัติการปรับแต่ง สัมพันธ์กับการปฏิบัติการเพื่อบำรุงความต่อเนื่องรวมกับการปฏิบัติการแตกหักของกำลังในพื้นที่การรบหลักเพื่อเอาชนะข้าศึก เป้าหมายของผู้บังคับบัญชา เพื่อป้องกันการรุกไปข้างหน้าของข้าศึกตลอดการรวมการยิงจากที่มั่นที่มีการเตรียมการ เครื่องกีดขวาง และกองหนุนเคลื่อนที่เร็ว

๓ - ๘๐ การรวบรวมผลที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อผู้บังคับหน่วยที่ปฏิบัติการตั้งรับในพื้นที่ขนาดใหญ่ต่อข้าศึกที่มีความได้เปรียบในอำนาจกำลังรบอย่างมีนัยสำคัญ ฝ่ายเข้าตีมีความสามารถเลือกจุดและเวลาของการเข้าตีได้ ดังนั้นข้าศึกที่เข้าตีสามารถรวมกำลังทหาร ณ จุดเฉพาะเพื่อใช้อัตราส่วนกำลังทหารให้มีอิทธิพลทันทีต่อจุดของการเข้าตี ข้าศึกที่มีความได้เปรียบ ๓ ต่อ ๑ ในอำนาจกำลังรบทั้งหมดจะสามารถกลับมาใช้อัตราส่วนความได้เปรียบ ๖ ต่อ ๑ หรือสูงกว่าเฉพาะบริเวณได้ง่าย ผู้บังคับบัญชาที่ทำการตั้งรับต้องกำหนดเจตนาธรรมณ์ของผู้บังคับบัญชาข้าศึกและผลกระทบของภูมิประเทศอย่างรวดเร็ว ซึ่งจะอำนวยให้หน่วยและระบบอาวุธของหน่วยได้ใช้ความว่องไวและความอ่อนตัวเพื่อให้ผลของอำนาจกำลังรบเกิดต่อข้าศึก ณ จุดเหล่านั้น และสร้างอัตราส่วนกำลังทหารที่พึงประสงค์ได้มากขึ้น

การติดตาม (FOLLOW THROUGH)

๓ - ๘๑ จุดมุ่งหมายของการปฏิบัติการตั้งรับคือ เพื่อรักษาภูมิประเทศไว้และสร้างสภาวะครองความริเริ่มให้กลับมาทำการรุก การตั้งรับแบบยึดพื้นที่ปฏิบัติการนี้โดยการทำให้ข้าศึกสูญเสียเป้าหมายแตกหักที่ไม่สามารถยอมรับได้ชั่วขณะ การตั้งรับแบบยึดพื้นที่ที่ประสบผลสำเร็จจะอำนวยให้ผู้บังคับบัญชาเปลี่ยนผ่าน

ไปสู่การเข้าตีได้ การตั้งรับแบบยึดพื้นที่อาจส่งผลเกิดการชะงักงันของกำลังทหาร ทั้ง ๒ ฝ่ายที่ยังคงปะทะกันอยู่ได้เช่นกัน สุดท้ายอาจส่งผลให้การเข้าตีของข้าศึกมี ชัยชนะเหนือฝ่ายตั้งรับ และฝ่ายตั้งรับจำเป็นต้องเปลี่ยนผ่านไปสู่การปฏิบัติการ ร่นถอยได้เช่นกัน การตกลงใจใดๆ เพื่อทำการถอนตัวต้องนำสถานการณ์ปัจจุบัน ในพื้นที่ตั้งรับข้างเคียงมาพิจารณาด้วย ผู้บังคับบัญชาที่ออกคำสั่งให้ทำการตั้งรับ สามารถมอบหมาย ขนพร. ใหม่ได้

๓ - ๘๒ ในระหว่างห้วงตลอดระยะเวลาการติดตามนี้ เวลาเป็นสิ่งสำคัญ นอกเสียจากผู้บังคับบัญชาจะมีกองหนุนขนาดใหญ่ที่ไม่ติดพันการรบ ได้เตรียมการ เพื่อขยายผลหรือพลิกสถานการณ์กลับได้อย่างรวดเร็ว ผู้บังคับบัญชาต้องจัดการ ตั้งรับใหม่อีก รวมถึงดำรงปะทะกับข้าศึกไว้ตลอดเวลา เวลาก็มีความสำคัญ ต่อข้าศึกเช่นกัน เนื่องจากข้าศึกจะใช้เวลาเพื่อจัดระเบียบใหม่ สถาปนาพื้นที่ ระวังป้องกันและดัดแปลงที่มั่นของตน

การระวังป้องกันพื้นที่โจมตี (SECURITY AREA ENGAGEMENT)

๓ - ๘๓ เมื่อกิจของภารกิจกำลังระวังป้องกันของกองพลบรรลุผลสำเร็จและกำลัง ระวังป้องกันเริ่มต้นเคลื่อนที่จากพื้นที่ระวางป้องกันไปยังปีกของกองพลหรือไปทาง ด้านหลังของกองพล กำลังระวางป้องกันจะส่งรายงานด่วนข้าศึกขั้นสุดท้าย (SPOTREP) ไปยังกรมผสม (ผ่านทางดิจิทัลและเสียงวิทยุ FM) และกรมผสม เข้าควบคุมการรบ

๓ - ๘๔ กำลังระวางป้องกันของกรมผสมทำการตรวจการณ์และดำรงการปะทะ กับข้าศึกที่กำลังเคลื่อนที่ใกล้เข้ามา รายงานการเคลื่อนที่ของข้าศึก หลีกเลียง การปะทะแตกหักและถอนตัว ในขณะเดียวกันก็ตั้งรูปขบวนข้าศึกให้เคลื่อนที่ เข้าไปในพื้นที่ระวางป้องกันของกรมผสม ผู้บังคับบัญชาควบคุมให้กำลังระวางป้องกัน รบกวบน หน่วงเหนี่ยว หรือทำลายส่วนนำรูปขบวนของข้าศึกได้ ผู้บังคับบัญชา รวมกำลังระวางป้องกันเข้าเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามเพื่อแตกหักกับข้าศึก ที่พื้นที่การรบเฉพาะได้เช่นกัน ผู้บังคับบัญชาต้องพิจารณาภารกิจต่อไปของกำลัง ระวังป้องกันของตน ศักยภาพที่เหนือกว่าและมีอิสระของกำลังเหล่านี้ และ

ผลกระทบทั้งปวงที่มีต่อความสำเร็จในการรบ ดังนั้นเพื่อดำรงความเท่าเทียมกันของสถานการณ์และรักษาการสนับสนุนซึ่งกันและกัน กำลังรบหลักต้องเฝ้าดูการสู้รบของกำลังระวังป้องกัน

๓ - ๘๕ กรมผสมยังคงรบกวนจังหวะการรบของรูปขบวนข้าศึกที่เคลื่อนที่ใกล้เข้ามาอย่างต่อเนื่อง เพื่อมั่นใจได้ว่ากำลังทหารเหล่านี้ไม่สามารถฟื้นฟูความหนุนเนื่องใดๆ ที่สูญเสียไปได้ ผู้บังคับบัญชาโดยปกติดำรงการยิงเล็งจำลองและการสนับสนุนทางอากาศโดยใกล้ชิด (สอก.) ต่อรูปขบวนข้าศึกขณะที่กำลังเคลื่อนที่เข้ามาใกล้พื้นที่การรบหลัก ผู้บังคับบัญชาต้องแสวงหกิจสำคัญสำหรับการยิงสนับสนุนและกิจสำคัญสำหรับความคล่องแคล่ว ความอยู่รอดในขั้นการตั้งรับนี้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ผู้บังคับบัญชาต้องมั่นใจว่าระบบการยิงสนับสนุนของตนยังคงตอบสนองโดยตรงต่อความพยายามต่อการสู้รบในพื้นที่การรบหลักตามที่พัฒนาขึ้น ผู้บังคับบัญชาสั่งการการปฏิบัติของเครื่องกีดขวางตามสถานการณ์ที่สนับสนุนการโจมตีในพื้นที่การรบหลักได้ดีที่สุด ควบคุมการเข้าวงกำลังในที่มั่นตั้งรับและประเมินค่าผลกระทบของการยิงที่มีต่อข้าศึกในประเด็นนี้ ข้อห่วงใยที่สำคัญของผู้บังคับบัญชาคือ ระบุความพยายามหลักของข้าศึก กำหนดทิศทางการเข้าตี และให้ได้เวลาที่จะตอบโต้

การส่งมอบการรบ (BATTLE HANDOVER)

๓ - ๘๖ การส่งมอบการรบเป็นการโอนความรับผิดชอบเกี่ยวกับการรบจากกำลังระวังป้องกันของกรมผสมไปยังกำลังรบของกรมผสมในพื้นที่การรบหลัก ผู้บังคับการกรมกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับการส่งมอบ รวมทั้งกำหนดบริเวณที่กำลังทหารจะเคลื่อนที่ผ่านเส้นทาง จุดติดต่อและแนวส่งมอบการรบ (นสร.) แนวส่งมอบการรบ โดยปกติอยู่ข้างหน้าขอบหน้าพื้นที่การรบ (ชนพร.) ซึ่งเป็นบริเวณที่ส่วนต่างๆ ของหน่วยที่เคลื่อนที่ผ่านจะได้รับการคุ้มครองอย่างมีประสิทธิภาพจากการยิงเล็งตรงของส่วนกำลังรบในแนวหน้า กองพันโดยปกติใช้กำลังระวังป้องกันในพื้นที่ข้างหลังแนวส่งมอบการรบโดยทันที กองพันดำเนินกลยุทธ์แต่ละกองพันประสานงานการส่งมอบการรบกับกำลังระวังป้องกันที่

ด้านหน้าหน่วยตน การประสานงานนี้สอดคล้องกับการประสานงานในการผ่านแนวและสิ่งที่กองพันควรปฏิบัติไปพร้อมกันทั้ง ๒ ฝ่าย ดังนั้นเพื่ออำนวยความสะดวกการรบให้รวดเร็ว สิ่งที่ดีที่สุดคือ กำหนดการประสานงานกันขึ้นตาม รปจ. การประสานงานการส่งมอบการรบโดยทั่วไปมีดังต่อไปนี้

- การจัดตั้งการติดต่อสื่อสาร
- การให้สถานการณ์ที่ทันสมัยของทั้งฝ่ายเราและฝ่ายข้าศึก
- การประสานงานการผ่าน
- การจัดวางการบังคับบัญชาและการควบคุม (C2)
- การจัดผู้แทนไปยังจุดติดต่อและการจัดนายทหารติดต่อ
- การกำหนดสัญญาณบอกฝ่าย
- สถานการณ์ของเครื่องกีดขวางและเส้นทาง
- การยิงสนับสนุน การป้องกันภัยทางอากาศ และความต้องการเพื่อความต่อเนื่อง

• การกำหนดที่ตั้งที่แน่ชัดของจุดติดต่อ ช่องทาง และมาตรการควบคุมอื่นๆ

- การช่วยเหลือกำลังระวังป้องกันเมื่อทำการหยุดการปะทะกับข้าศึก
- การประสานงานและการแลกเปลี่ยนแผนการดำเนินกลยุทธ์แผนเครื่องกีดขวางและแผนการยิง

- กฎการใช้กำลัง
- การประสานงานฝ่ายพลเรือน (ซึ่งรวมถึงผู้พลัดถิ่น)

๓ - ๘๗ ขณะกำหนดแนวส่งมอบการรบ เหตุการณ์ต่างๆ อาจบีบบังคับให้กำลังระวังป้องกัน หยุดการปะทะข้างหน้าหรือข้างหลังแนวส่งมอบการรบ หรือในช่องว่างที่พัฒนาขึ้นระหว่างการเข้าตีของข้าศึกตามลำดับ ขณะส่วนกำลังระวังป้องกันข้ามแนวส่งมอบการรบแต่ละกองพันควบคุมการเคลื่อนที่ของตนให้เคลื่อนที่ตามเส้นทางที่กำหนดตลอดพื้นที่ปฏิบัติการกองพัน ระบบยิงสนับสนุนและกำลังระวังป้องกันของกองพันช่วยเหลือกำลังที่เคลื่อนที่ผ่านเพื่อหยุดการ

ปะทะกับข้าศึก การระดมยิงของปืนใหญ่ ความคลุมเครือ สอก. และอาจรวมถึงเครื่องกีดขวางตามสถานการณ์ถูกใช้เพื่อสนับสนุนการหยุดการปะทะ ผู้บังคับบัญชาต้องประสานการควบคุมการยิงอย่างใกล้ชิดเพื่อหลีกเลี่ยงการยิงฝ่ายเดียวกันและประกันถึงการกระจายการยิงอย่างมีประสิทธิภาพ ในระหว่างการปฏิบัติการระบวนการนี้ การส่งมอบการบรรเทาภัยเมื่อหน่วยที่เคลื่อนที่ผ่านไปได้อย่างปลอดภัยและกองพันได้เข้าควบคุมการรบแล้ว

๓ - ๘๘ กำลังระวังป้องกันทั้งหมดไม่ควรถอนตัวโดยอัตโนมัติทันทีที่หน่วยข้าศึกหน่วยแรกมาถึงแนวขอบหน้าพื้นที่การรบ (ชนพร.) ผู้บังคับบัญชาสามารถทั้งส่วนระวังป้องกันไว้ในพื้นที่ที่ข้าศึกไม่ได้รุกเข้ามาได้ กำลังหน่วยเดียวในพื้นที่ระวังป้องกันสามารถปฏิบัติได้ทั้งพันธกิจการลาดตระเวนและการระวังป้องกัน กำลังระวังป้องกันใช้ทุกโอกาสสำหรับการปฏิบัติการรบด้วยวิธีทุกอย่างจำกัดเพื่อรั้งหน่วยและรบกว้นข้าศึก และเพื่อให้ได้ข้อมูลข่าวสาร (FM3-90)

๓ - ๘๙ กำลังระวังป้องกันปรับการรุกไปข้างหน้าของข้าศึกและดำเนินการปฏิบัติการระวังป้องกันให้ไกลออกไปข้างหน้าให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ต่อไป ซึ่งต่อเนื่องไปถึงขัดขวางการปฏิบัติการปรับแต่งของข้าศึก เช่น ความพยายามในการลาดตระเวนของข้าศึกด้วยการก่อกวนการประสานงานของข้าศึก และการมอบอำนาจให้ผู้บังคับบัญชาพื้นที่การรบหลักสู้รบในพื้นที่การรบ (สนามรบ) เดียวในขณะนั้น การปฏิบัติเช่นนี้จะเพิ่มโอกาสของความสำเร็จแม้ข้าศึกจะเข้าตีเจาะเข้าไปในพื้นที่การรบหลักในบางพื้นที่ ในบางกรณี กำลังระวังป้องกันสามารถเข้าตีกำลังทหารข้าศึกจากทางด้านหลัง ปะทะเป้าหมายที่ให้ค่าสูง หรือผลักดันข้าศึกตามลำดับหน่วยเพื่อโดดเดี่ยว หน่วยข้าศึกที่เคลื่อนที่นำ

๓ - ๙๐ ในระหว่างการส่งมอบการรบ กองพันดำเนินกลยุทธ์แต่ละกองพันในพื้นที่การรบหลักปฏิบัติการดังนี้ :

- ช่วยเหลือการผ่านแนวและการผละจากการปะทะ
- ให้ได้และดำรงการปะทะกับกำลังทหารข้าศึก ขณะปรากฏขึ้นใน

การส่งมอบการรบ

- ดำเนินการกำหนดที่ตั้งและทำลายส่วนลาดตระเวนและระวังป้องกันของข้าศึกอย่างต่อเนื่อง เพื่อป้องกันการตรวจการณ์ที่มั่นตั้งรับในเบื้องต้น
- ปิดช่องทาง สร้างเครื่องกีดขวางสำรอง และ/หรือวางเครื่องกีดขวางตามสถานการณ์ในพื้นที่ระวังป้องกันขณะกำลังทหารถอนตัวเคลื่อนที่ผ่าน

การปะทะในพื้นที่การรบหลัก (MAIN BATTLE AREA ENGAGEMENT)

๓ - ๙๑ ทุกระบบและหน่วยมุ่งเน้นการตรึงและการทำลายกำลังทหารข้าศึกที่เข้ามาในพื้นที่การรบหลัก จึงมีแต่การรบแตกหักเท่านั้นที่กรมผสมจะสามารถเอาชนะ/ทำลายข้าศึกที่กำหนดไว้และบรรลุภารกิจได้

การดำเนินกลยุทธ์ (MANEUVER)

๓ - ๙๒ ในระหว่างการปะทะในพื้นที่การรบหลัก กรมผสมเปลี่ยนย้ายอำนาจกำลังรบและลำดับความเร่งด่วนของการยิงไปเพื่อเอาชนะการเข้าตีของข้าศึกซึ่งอาจต้องปฏิบัติดังนี้

- ปรับภารกิจและพื้นที่ปฏิบัติการของหน่วยรบ
- กำหนดให้กำลังทหารกลับเข้าที่มั่นอีก
- เปลี่ยนย้ายความพยายามหลัก
- ทบทวนการเข้าสู่การรบและพื้นพูกองหนุนขึ้นใหม่
- ปรับปรุงแผนเริ่มต้น

๓ - ๙๓ กำลังทหารส่วนหน้าภายในพื้นที่การรบหลัก โดยปกติมีภารกิจหยุดความหนุนเนื่องของข้าศึก ลดความได้เปรียบเชิงตัวเลขของข้าศึกและบังคับข้าศึกให้เข้าไปในพื้นที่ล่อแหลม กรมผสมรวมอำนาจกำลังรบ ณ สถานที่และเวลาแตกหักเพื่อโต้ตอบความพยายามหลักของข้าศึกและเอาชนะรูปขบวนข้าศึก กรมผสมอ้อมกำลังและใช้เกณฑ์เสี่ยงในพื้นที่ที่ถูกคุกคามไม่มากนัก เปลี่ยนย้ายการยิงและดำเนินกลยุทธ์กองหนุนและ/หรือกำลังทหารในพื้นที่การรบหลักเพื่อครองความเหนือกว่าในการยิงเฉพาะบริเวณ ณ พื้นที่วิกฤติ เครื่องกีดขวาง กำลังระวังป้องกัน เครื่องมือเฝ้าตรวจและการยิงสามารถช่วยคุ้มครองพื้นที่ที่ยอมรับ

ความเสี่ยงได้ บ่อยครั้งที่กรมผสมต้องยอมเสียพื้นที่เพื่อให้ได้เวลาที่ต้องการเพื่อรวมกำลังทหาร รวมการยิงและดัดรอนซ้ำศึก ผู้บังคับบัญชาต้องตกลงใจและต้องรวมกำลังทหารและการยิงอย่างรวดเร็ว เนื่องจากห้วงระยะเวลาที่เอื้ออำนวยให้ผู้บังคับบัญชาครองความได้เปรียบนั้นโดยปกติมีอยู่ไม่มากนัก

ดำรงความเป็นปึกแผ่น (MAINTAIN COHESION)

๓ - ๙๔ กรมผสมต้องดำรงความเป็นปึกแผ่นในการตั้งรับถ้าหากการตั้งรับมุ่งดำรงการปฏิบัติไว้ ผู้บังคับบัญชามั่นใจว่าการเคลื่อนที่ของกองพัน ไม่เปิดเผยกองพันข้างเคียงหรือกรมผสมข้างเคียง บ่อยครั้งที่กรมผสมต้องยอมรับช่องว่างในการตั้งรับ ในกรณีเช่นนั้น ผู้บังคับบัญชาต้องใช้มาตรการเพื่อคุ้มครองช่องว่างเหล่านั้นและตรวจหาความพยายามซ้ำศึกข้างหน้าพื้นที่เสี่ยงเหล่านั้น ผู้บังคับกรมผสมและผู้บังคับหน่วยรองใช้กำลังระวังป้องกัน เครื่องมือเฝ้าตรวจและการลาดตระเวนเพื่อดำรงความเป็นปึกแผ่นในการตั้งรับ

๓ - ๙๕ ผู้บังคับหน่วยรองแลกเปลี่ยนข้อมูลและรายงานสถานการณ์ตนเอง การปฏิบัติของซ้ำศึก และแผนในอนาคตอย่างต่อเนื่องกับผู้บังคับกรมผสม ผู้บังคับหน่วยรองบรรลุการปฏิบัติผ่านทางแผนเผชิญเหตุที่แสดงด้วยข้อมูลดิจิทัล ผู้บังคับบัญชาประเมินแผนกองพันด้วยตนเอง เพื่อประกันได้ว่าแผนเหล่านั้นสอดคล้องกับแผนการดำเนินกลยุทธ์ บ่อยครั้งที่กองพันที่ตั้งรับต้องปรับแผนการตั้งรับของตนเพื่อป้องกันและปฏิเสธปึกของตนเมื่อการปฏิบัติที่สำคัญของกองพันผสมเหล่า/กองพันดำเนินกลยุทธ์ข้างเคียงปรากฏปึกที่สามารถโจมตีได้ ผู้บังคับกรมผสมต้องมั่นใจได้ว่าการปฏิบัติของทุกกองพันได้มีการประสานงานและมีการควบคุมเพื่อให้การตั้งรับเป็นปึกแผ่นด้วย

การเข้าตีเจาะ (PENETRATIONS)

๓ - ๙๖ ผู้บังคับกองพันแต่ละกองพันมีความรับผิดชอบในการควบคุมการรุกไปข้างหน้าของซ้ำศึกภายในพื้นที่ปฏิบัติการที่ได้รับมอบ ผู้บังคับกองพันต้องให้การแจ้งเตือนล่วงหน้ากับผู้บังคับกรมผสมและเวลาในการตอบโต้สำหรับการเข้าตีเจาะ

ของข้าศึกที่มีศักยภาพ ถ้าหากกองพันถูกคุกคามด้วยการเข้าตีเจาะ ผู้บังคับกรมผสมอาจใช้การปฏิบัติหลายอย่างเพื่อตอบโต้สถานการณ์นั้นตามลำดับความเร่งด่วน ผู้บังคับกรมผสมสามารถปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งหมดได้ดังนี้ :

- ดำรงการปะทะกับกำลังทหารข้าศึกที่เข้าตีเจาะ กำลังทหารส่วนหน้าพื้นที่การรบหลักอาจสามารถทำการเปลี่ยนผ่านไปเป็นการรั้งหน่วงเพื่อดำรงการปะทะได้หรือผู้บังคับบัญชาอาจกลับเข้ามาควบคุมเครื่องมือลาดตระเวน กำลังระวังป้องกันและผู้ตรวจการเพื่อกำหนดที่ตั้งและตรวจการณ์ข้าศึก ผู้บังคับบัญชาแสวงหาเพื่อกำหนด ขนาด การประกอบกำลัง ทิศทางการเข้าตี และอัตราการเคลื่อนที่ของกำลังทหารข้าศึกที่เข้าตีเจาะ กำลังทหารที่เข้าปะทะต้องปรับการยิงเล็งจำลอง และ สอก. ต่อข้าศึกด้วยเพื่อบรรเทา รั้งหน่วง หรือหันเหการเข้าตีของข้าศึก

- เข้าปฏิบัติการทันทีเพื่อยึดป่าของการเข้าตีเจาะ ซึ่งอาจต้องเปลี่ยนแปลงการจัดกำลังเฉพาะกิจ การปรับกิจและเส้นแบ่งเขตกองพันผสมเหล่า/กองพันดำเนินกลยุทธ์ข้างเคียง การสร้างเครื่องกีดขวางสำรองหรือตามสถานการณ์หรือการเปลี่ยนลำดับความเร่งด่วนของการยิง

- เคลื่อนย้ายหน่วยที่ถูกคุกคามเพื่อดำรงความต่อเนื่องบนพื้นฐานทิศทางการเข้าตีของข้าศึก เพื่อดำรงความต่อเนื่อง หน่วยอาจต้องเคลื่อนที่ห่างออกจากการเข้าตีเจาะ การเคลื่อนที่เหล่านี้ต้องมีการควบคุมเพื่อประกันได้ว่าการเคลื่อนที่นั้นไม่ขัดขวางแผนการตีโต้ตอบหรือการเคลื่อนที่ของกำลังรบ

- กำหนดพื้นที่และวิธีการที่จะปะทะกำลังทหารข้าศึกที่เข้าตีเจาะบนพื้นฐาน ขนาด การประกอบกำลัง และทิศทางการเข้าตีของข้าศึก ผู้บังคับบัญชาเลือกที่ตั้งที่ดีที่สุดเพื่อปะทะข้าศึก กองหนุนอาจทำการตีโต้ตอบเข้าไปทางปีกของข้าศึกหรืออาจสถาปนาที่มั่นตั้งรับในทางลึกขึ้นเพื่อเอาชนะหรือสกัดกั้นข้าศึก ฝ่ายอำนวยการกำหนดมาตรการควบคุมขึ้นสำหรับการเข้าตีของกองหนุน กองหนุนสามารถใช้ที่มั่นรบเป็นที่มั่นตามภูมิประเทศที่ด้านทานได้ เมื่อสถานการณ์

ไม่กระจ่างชัดหรือซ้ำซ้อนมีแนวทางเคลื่อนที่หลายแนวทาง ผู้บังคับบัญชาอาจกำหนดพื้นที่ปฏิบัติการให้กับกองหนุนได้ ด้วยเหตุนี้จึงต้องกำหนดที่ตั้งให้กองหนุนและให้เคลื่อนที่ไปเพื่อยับยั้งและปะทะซ้ำศึกในทุกพื้นที่ ในพื้นที่ปฏิบัติการที่ได้รับมอบ ผู้บังคับบัญชาและฝ่ายอำนวยการพัฒนาแนวความคิดในการยิงและพิจารณาการปรับมาตรการประสานการยิงสนับสนุนตามที่ต้องการ รวมทั้งตกลงใจในการแบ่งมอบเครื่องกีดขวางที่ควบคุมโดยหน่วยเหนือ เครื่องกีดขวางสำรอง หรือเครื่องกีดขวางตามสถานการณ์ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติ การควบคุมการจราจรเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เส้นทางที่เพียงพอต้องกำหนดขึ้นสำหรับให้กองหนุนใช้และข้อกำหนดอื่นๆ เช่น การใช้สารวัตรทหาร (สท.) ต้องนำมาใช้เพื่อให้มั่นใจว่าเส้นทางเหล่านั้นยังคงปลอดภัย

- ให้คำสั่ง ถ้าหากการปฏิบัติไม่มีการควบคุมอย่างระมัดระวังสถานการณ์อาจจะเลวร้ายอย่างรวดเร็วจนส่งผลให้เกิดความล้มเหลวในที่สุด ผู้บังคับกรมผลมต้องพัฒนาคำสั่งอย่างรวดเร็ว และให้คำสั่งอย่างชัดเจน สั้นและกะทัดรัด แผนได้รับการพัฒนาให้ง่าย ไตร่ตรองอย่างรอบคอบในระหว่างกระบวนการวางแผนขั้นต้นเพื่อปรับปรุงความสามารถของผู้ใต้บังคับบัญชาให้ตอบโต้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓ - ๙๘ กรมผลมปฏิบัติการตีโต้ตอบเพื่อให้ได้ความได้เปรียบในสภาวะที่ซ้ำศึกเข้าตีอ่อนแอด้วยการโจมตีตอปีกหรือหลังของซ้ำศึก หรือเพื่อปฏิเสธความริเริ่มและความหนุนเนื่องของผู้บังคับบัญชาซ้ำศึก ขณะที่การรุกไปข้างหน้าของซ้ำศึกช้าและอ่อนแอ ซ้ำศึกก็จะมีหนทางดำเนินกลยุทธ์น้อยลง เนื่องจากซ้ำศึกสามารถเปลี่ยนผ่านไปสู่การตั้งรับเร่งด่วนตามแนวหน้าของกำลังทหารฝ่ายเรา (นกล.) หรือซ้ำศึกอาจจะพยายามให้ได้ฐานที่มั่นภายในพื้นที่การรบหลักของกรม จากที่ที่ซ้ำศึกสามารถตั้งรับได้

๓ - ๙๙ สถานการณ์นี้ช่วยให้ผู้บังคับกรมผลมแสวงหาโอกาสแตกหักเพื่อการตีโต้ตอบซ้ำศึกได้ด้วยกำลังทหารที่มีอยู่ทั้งหมดและครองความริเริ่มในการรบไว้นที่สุดในที่สุด การกำหนดเวลาเป็นสิ่งสำคัญต่อการตีโต้ตอบ การสมมติฐาน

ความคล่องแคล่วของกำลังที่ได้ตอบเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าหากเข้าสู่การรบเร็วเกินไป กำลังที่ได้ตอบอาจไม่ได้ผลที่ต้องการหรืออาจเผชิญอันตรายมากเกินไป ถ้าหากเข้าสู่การรบช้าเกินไป กำลังที่ได้ตอบอาจไร้ประสิทธิภาพได้ เมื่อเข้าสู่การรบ กำลังที่ได้ตอบสามารถเจาะปีกของข้าศึกและเข้าตีพื้นที่ส่งกำลังบำรุงและปืนใหญ่ของข้าศึก หรือเจาะปีกของข้าศึกและเข้าตีข้าศึกจากด้านหลังได้ การปฏิบัติทั้ง ๒ เหล่านี้เป็นการปฏิบัติแตกหัก และสร้างความกังวลใจให้กับข้าศึก

๓ - ๑๐๐ ภายหลังการตีได้ตอบประสบผลสำเร็จ และเมื่อกิจกรรมการจัดระเบียบใหม่ที่จะเป็นเสร็จสิ้นแล้ว ผู้บังคับบัญชาสั่งการให้กำลังทหารของตนเข้าตีเป้าหมายข้าศึกที่สำคัญ เพื่อให้กรมผสมวางตัวในที่มั่นสำหรับการปฏิบัติในอนาคต ขณะที่กรมผสมเคลื่อนที่มาถึงที่หมายของการเข้าตี กรมผสมเสริมความมั่นคงและทำการจัดระเบียบใหม่ต่อไป ซึ่งเป็นการปฏิบัติที่ครอบคลุมมากขึ้น จากนั้นจึงเริ่มต้นการเตรียมการเพื่อเข้ารับการปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุกต่อไปในอนาคต

การตั้งรับแบบคล่องตัว (MOBILE DEFENSE)

๓ - ๑๐๑ การตั้งรับแบบคล่องตัวที่เป็นการปฏิบัติตั้งรับที่มุ่งไปที่กำลังทหารซึ่งมุ่งเน้นการทำลายข้าศึกมากกว่าการยึดรักษาภูมิประเทศ ภูมิประเทศกลับขยายขอบเขตมากขึ้นสำหรับฝ่ายเข้าตีและตัดรอนความสามารถข้าศึกที่จะได้ตอบต่อการตีได้ตอบ การตั้งรับแบบคล่องตัวที่ต้องพิจารณาถึงความลึก กองพล กองพัน หรือรูปขบวนหน่วยขนาดใหญ่โดยทั่วไปปฏิบัติการตั้งรับแบบคล่องตัว

๓ - ๑๐๒ กรมผสมเข้าร่วมในการตั้งรับแบบเคลื่อนที่โดยปกติปฏิบัติเป็นกำลังระวังป้องกัน กำลังโจมตี หรือเป็นส่วนหนึ่งของกำลังตรึง กำลังตรึงทำการควบคุมกำลังทหารข้าศึกที่เข้าตีให้อยู่ในที่มั่นเพื่อช่วยชักนำกำลังทหารข้าศึกที่เข้าตีเคลื่อนที่เข้าไปพื้นที่ขุมโจมตีและเพื่อรักษาพื้นที่ไว้ให้กำลังโจมตีเข้าทำการโจมตี กำลังโจมตีเป็นกำลังที่ได้ตอบโดยเฉพาะ ประกอบด้วยส่วนอำนาจกำลังรบที่มีอยู่ การปฏิบัติการแตกหักเป็นการตีได้ตอบอย่างหนึ่งที่ปฏิบัติโดยกำลังโจมตี

๓ - ๑๐๓ กรมผสมทหารราบ โดยปกติไม่ถูกใช้ในการตั้งรับแบบเคลื่อนที่ เนื่องจากความคล่องแคล่วจำกัด กรมผสมยานเกราะสามารถเป็นกำลังตรึงหรือกำลังเข้าตี

อย่างใดอย่างหนึ่งได้ แต่การขาดแคลนยานเกราะทำการรบด้วยวิธีรุกของกรมผสม ยานเกราะโดยทั่วไปจำกัดการใช้หน่วยเป็นส่วนหนึ่งของกำลังตรึง ภายในการ ตั้งรับแบบเคลื่อนที่ของกองพล กรมผสมขนาดหนักโดยปกติเป็นกำลังโจมตี แม้ว่า จะมีความสามารถอย่างเต็มที่ในการเป็นกำลังตรึง ดู FM3-90 สำหรับข้อมูล เพิ่มเติมเกี่ยวกับการตั้งรับแบบเคลื่อนที่

การปฏิบัติการร่นถอย (RETROGRADE OPERATIONS)

๓ - ๑๐๔ การปฏิบัติการร่นถอยเป็นการตั้งรับ มีการจัดการเคลื่อนที่ที่ควบคุม ทหารให้เคลื่อนที่ออกจากข้าศึก (ตาราง ๓ - ๑) กำลังทหารใช้การปฏิบัติการ ร่นถอยเพื่อป้องกันกำลังทหารที่อ่อนแอหรือพ่ายแพ้ หรือเพื่อปรับสถานการณ์ ทางยุทธวิธีที่ไม่เหมาะสม (รส. ๓-๙๐) ในกรณีอื่น กองบัญชาการหน่วยเหนือของ กรมผสมต้องอนุมัติการปฏิบัติ การปฏิบัติการร่นถอยบรรลุผลสำเร็จได้ ดังต่อไปนี้

- ด้านทานให้เกิดการสูญเสียและทำลายกำลังทหารข้าศึก ขณะเดียวกัน ก็หลีกเลี่ยงการกลับมาถูกปะทะแตกหักอีกครั้ง
- ชักนำข้าศึกให้เข้าไปในสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์
- สงวนอำนาจการรบ
- ผลจากการรบเพื่อใช้ภารกิจในที่อื่น
- การนำกำลังกลับที่เดิม หรือให้เส้นหลักการคมนาคมมีระยะทางสั้นขึ้น

ตาราง ๓ - ๑ แบบการปฏิบัติการร่นถอย

การปฏิบัติการ	เจตนาธรรมณ์	เผชิญภัยคุกคาม
รั้งหน่วย	เสียพื้นที่เพื่อเวลา	ในการปะทะ
ถอยตัว	หน่วยผลจากการปะทะ เพื่อไปใช้ในพื้นที่อื่น	ในการปะทะ
ถอย	เคลื่อนย้ายกำลังทหารออกจากภัยคุกคาม	ไม่ได้ปะทะ

๓ - ๑๐๕ การปฏิบัติการณ์ร่นถอยที่ประสบผลสำเร็จในทุกส่วนเป็นการปฏิบัติอย่างมีระเบียบวินัย การเคลื่อนที่ไปทางด้านหลังอาจดูเหมือนพ่ายแพ้หรือถูกให้โดดเดี่ยว นอกเสียจากทหารยังมีความเชื่อมั่นในผู้นำหน่วยตน และเข้าใจจุดมุ่งหมายของการปฏิบัติการและบทบาทของตนในการปฏิบัติ ผู้นำหน่วยต้องปรากฏตัว แสดงความเชื่อมั่นในแผน เข้าทำการควบคุมในสนามรบ และอธิบายสั้นๆ ให้ทหารทุกคนได้เข้าใจในบทบาทของตนเองในการปฏิบัติทั้งปวง ผู้นำหน่วยต้องแจ้งเตือนทหารให้ทราบว่ากำลังปฏิบัติการรบ ซึ่งจะทำให้หน่วยมีเสถียรภาพจากการปฏิบัติการอื่น ในขณะเดียวกันก็ทำให้ข้าศึกเกิดการบาดเจ็บสูญเสียอย่างต่อเนื่อง

๓ - ๑๐๖ กรมผสมต้องรักษาเสถียรภาพการดำเนินกลยุทธ์ ในขณะที่ส่วนหนึ่งของหน่วยอาจกลายเป็นส่วนปะทะแตกหัก ผู้บังคับบัญชาไม่สามารถอนุมัติให้หน่วยทั้งหมดเข้าปฏิบัติได้ ผู้บังคับบัญชาต้องพัฒนาแผนเผชิญเหตุและเตรียมการสู้รบเพื่อปลดปล่อยกองพันหรือกองร้อยที่ไม่สามารถหลุดพ้นออกจากการปะทะด้วยตนเองได้

การรั้งหน่วง (DELAY)

๓ - ๑๐๗ การรั้งหน่วง กรมผสมยอมเสียพื้นที่เพื่อเวลาและทำให้ข้าศึกเกิดความเสียหายมากที่สุด ในขณะเดียวกันก็พยายามหลีกเลี่ยงการปะทะแตกหัก โดยปกติการทำให้เกิดความเสียหายไม่สำคัญต่อการได้มาซึ่งเวลา กรมผสมอาจปฏิบัติการรั้งหน่วง เมื่อกรมผสมมีอำนาจการรบไม่เพียงพอต่อการเข้าตีหรือการตั้งรับหรือเมื่อแผนของหน่วยเหนือต้องการดึงข้าศึกให้เคลื่อนที่เข้าไปในพื้นที่โจมตีหรือพื้นที่สำหรับการตีโต้ตอบ การรั้งหน่วงให้ได้เวลาเพื่อส่งต่อไปนี้ :

อำนาจให้กำลังทหารฝ่ายเราอื่นๆ สถาปนาการตั้งรับขึ้น

- คุ่มครองกำลังที่กำลังถอนตัว
- ปฏิบัติตามความพยายามในการอ้อมกำลังเพื่อให้กำลังทหารอื่นเข้าทำการตีโต้ตอบได้

๓ - ๑๐๘ การฝึกการร้งหน่วยมี ๒ แบบ ได้แก่

- การร้งหน่วยภายในพื้นที่ปฏิบัติการ การฝึกนี้ใช้เพื่อให้ข้าศึกเคลื่อนที่และเอาชนะข้าศึกให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยไม่สูญเสียความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทางยุทธวิธีของหน่วย ซึ่งปรากฏความเสี่ยงต่ำต่อหน่วย
- การร้งหน่วยข้างหน้าพื้นที่หรือที่มั่นเฉพาะสำหรับห้วงระยะเวลาเฉพาะ การฝึกนี้ใช้เพื่อให้การรุกไปข้างหน้าของข้าศึกช้าลงในห้วงเวลาเฉพาะ หรือเอาชนะรูปขบวนข้าศึกเฉพาะภายในพื้นที่เพื่อสนับสนุนแนวความคิดในการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาหน่วยเหนือ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับการปะทะกับหน่วยทั้งหมดหรือบางส่วน และปรากฏความเสี่ยงสูงต่อหน่วย

การจัดหน่วย (ORGANIZATION)

๓ - ๑๐๙ กรมผสม โดยปกติจัดกำลังออกเป็นกำลังระวังป้องกัน กำลังส่วนใหญ่และกองหนุน กำลังส่วนใหญ่ ประกอบด้วย อำนาจการรบส่วนใหญ่ของกรมผสม และโดยปกติวางกำลังข้างหน้าอย่างเหมาะสมภายในพื้นที่ปฏิบัติการ กำลังระวังป้องกันโดยปกติสร้างฉากกำบังข้างหน้าที่มั่นคงขั้นต้นของกำลังส่วนใหญ่ จากนั้นกำลังระวังป้องกันอาจได้รับกิจให้กลับเป็นกองหนุนเมื่อถอนตัวจากพื้นที่ระวังป้องกัน กองหนุนอาจมีภารกิจเพื่อสกัดกั้นหรือเอาชนะการเข้าตีเจาะของข้าศึกระหว่างที่มั่นร้งหน่วย ปฏิบัติการดีได้ตอบที่หมายจำกัด หรือช่วยเหลือหน่วยอื่นทำลายการปะทะ เครื่องมือเพื่อความต่อเนื่องมีแนวโน้มที่จะถูกใช้อย่างแพร่หลายและมักจะขึ้นสมทบให้กับหน่วยที่ให้การสนับสนุน

บีบบังคับข้าศึกให้ใช้กำลังและดำเนินกลยุทธ์ (FORCE THE ENEMY TO DEPLOY AND MANEUVER)

๓ - ๑๑๐ ผู้บังคับบัญชาควรเลือกภูมิประเทศที่สนับสนุนการปะทะในระยะยิงหวังผลของอาวุธมากที่สุด ด้วยเหตุนี้ข้าศึกจึงใช้มาตรการในการใช้เวลาอย่างมากเพื่อใช้กำลังพัฒนาสถานการณ์และดำเนินกลยุทธ์เพื่อผลักดันกำลังทหารที่ร้งหน่วยจากที่มั่น การร้งหน่วยต้องยืดหยุ่นอย่างเพียงพอที่จะทำให้ข้าศึกสงสัยลักษณะ

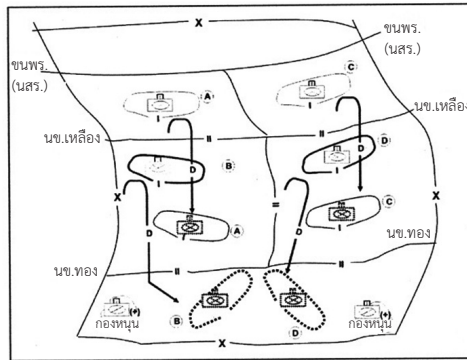
ภารกิจของฝ่ายเราและไม่มีหนทางเลือก แต่ใช้กำลังและดำเนินกลยุทธ์ดำรงความได้เปรียบในความคล่องแคล่วเหนือฝ่ายเข้าตี

๓ - ๑๑๑ การดำรงความได้เปรียบในความคล่องแคล่วเหนือข้าศึกที่เข้าตีเป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จในการรั้งหน่วย จุดมุ่งหมายคือ เพื่อเพิ่มความคล่องแคล่วของกรมผสมให้มากขึ้นในขณะที่ตัดรอนความสามารถในการเคลื่อนที่ของข้าศึก กรมผสมปรับความคล่องแคล่วของตนโดยการจัดกำลังเฉพาะกิจเครื่องมือทหารช่างอย่างเหมาะสมภายในรูปขบวนของหน่วยรอง การใช้และการชักซ้อมเส้นทางต่างๆ การวางส่วนดำรงความต่อเนื่องที่ไม่จำเป็นก่อนการปฏิบัติการ และการมีแผนการส่งกลับผู้บาดเจ็บอย่างรวดเร็ว การปฏิบัติการเพื่อความคล่องแคล่วเอื้ออำนวยในแง่แผนการดำเนินกลยุทธ์และช่วยให้กรมผสมบรรลุแผนนี้ได้

๓ - ๑๑๒ กรมผสมตัดรอนความคล่องแคล่วของข้าศึกโดยการทำลายการรวบรวมและกำลังระวังป้องกันของข้าศึก การควบคุมภูมิประเทศสูงชัน การปะทะที่ระยะยิงไกลสุด การใช้เครื่องกีดขวางอย่างกว้างขวางและผลกระทบที่ได้มีการประสานสอดคล้องของผลจากการสังหารและไม่สังหารข้าศึก

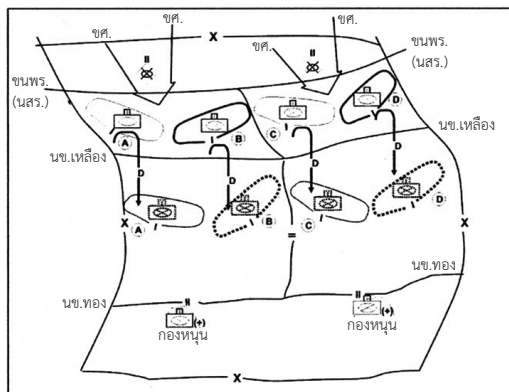
ที่มั่นสำรองและที่มั่นตามลำดับชั้น (ALTERNATE AND SUBSEQUENT POSITIONS)

๓ - ๑๑๓ ในการวางแผน ผู้บังคับบัญชาเลือกที่จะรั้งหน่วยจากที่มั่นสำรองหรือที่มั่นตามลำดับชั้นอย่างใดอย่างหนึ่งในการรั้งหน่วยจากที่มั่นสำรองหน่วย ๒ หน่วยหรือมากกว่าในพื้นที่ปฏิบัติการเดียววางกำลังในที่มั่นรั้งหน่วย ในทางลึก (รูปที่ ๓ - ๖) ขณะที่หน่วยแรกปะทะข้าศึก หน่วยที่สองเข้าวางกำลังในที่มั่นถัดไปในทางลึกและเตรียมการเพื่อเข้ารับผิชอบการปฏิบัติ กำลังแรกผลจากการปะทะและเคลื่อนที่อ้อมผ่านหรือผ่านกำลังทั้งสอง จากนั้นจึงเคลื่อนที่ไปยังที่มั่นถัดไปและเตรียมการเพื่อกลับเข้าปะทะกับข้าศึกอีกครั้งในขณะที่กำลังที่สองเข้าทำการสู้รบ

รูปที่ ๓ - ๖ การรื้อหน่วยด้วยที่มั่นสำรอง

๓ - ๑๑๔ กรมผสมใช้การรื้อหน่วยจากที่มั่นสำรองเมื่อพื้นที่ปฏิบัติการที่ได้รับมอบหมายเป็นพื้นที่กว้างซึ่งกำลังทหารที่มีอยู่ไม่สามารถวางกำลังในที่มั่นเป็นแนวเดียวตลอดกว้างด้านหน้าได้ (รูปที่ ๓ - ๗) ในการรื้อหน่วยจากที่มั่นตามลำดับชั้นกำลังส่วนใหญ่กระจายวางกำลังตามแนวชั้นเดียวกันหรือตามที่มั่นรบบตามลำดับ ดังนั้นจึงไม่มีกำลังวางในที่มั่นในทางลึก กำลังทหารส่วนหนึ่งรื้อหน่วยเข้าศึกจากแนวชั้นหนึ่งแล้วกลับเข้าที่มั่นไปยังแนวชั้นถัดไป จากนั้นกำลังทหารเดียวกันนี้ก็รื้อหน่วยเข้าศึกอีก

รูปที่ ๓ - ๗ การรื้อหน่วยด้วยที่มั่นตามลำดับชั้น

๓ - ๑๑๕ ทั้ง ๒ เทคนิค กำลังรื้อร่างโครงสร้างการปะทะกับข้าศึกในระหว่างที่มันรื้อร่าง
ตาราง ๓ - ๒ มีรายละเอียดความได้เปรียบและความเสียเปรียบของ ๒ เทคนิค

ตาราง ๓ - ๒ การเปรียบเทียบวิธีการรื้อร่าง

วิธีการรื้อร่าง	ใช้เมื่อ.....	ความได้เปรียบ	ความเสียเปรียบ
รื้อร่างจากที่มันตามลำดับขั้น	พื้นที่ปฏิบัติการกว้าง...กำลังทหารที่มีอยู่ไม่อำนวยให้แยกออกเป็นส่วนๆ	รวมการยิงของหน่วยกำลังรบที่มีอยู่ทั้งหมด	ความลึกลับจำกัดต่อที่มันรื้อร่าง มีเวลาไม่เพียงพอที่จะเตรียมการแต่ละที่มัน ความอ่อนตัวน้อย
รื้อร่างจากที่มันสำรอง	พื้นที่ปฏิบัติการแคบ กำลังทหารมีมากพอที่จะแยกเป็นส่วนต่างๆระหว่างที่มันต่างๆ	อำนวยให้ที่มันในทางลึกลับ อำนวยให้มีเวลามากขึ้นสำหรับทหารและการปรนนิบัติบำรุงยุทโธปกรณ์ ความอ่อนตัวมากขึ้น	ต้องการการประสานงานอย่างต่อเนื่อง ต้องการการผ่านแนวกำลังทหารเพียงส่วนเดียวเท่านั้นที่ปะทะในขณะนั้น

การควบคุมการรื้อร่าง (CONTROLLING THE DELAY)

๓ - ๑๑๖ ผู้บังคับบัญชาโดยปกติแบ่งมอบการปฏิบัติในการรื้อร่างให้กับหน่วยระดับกองพันผสมเหล่า ผบ.พันผสมเหล่าจะปฏิบัติการกิจและร้องขอความช่วยเหลือในการเปลี่ยนย้ายที่มัน เมื่อเผชิญกับปัจจัยกำหนดที่กำหนดขึ้นก่อนหน้านี้หน่วยที่รื้อร่างภายในกรมผสมต้องประสานงานการเคลื่อนและการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องกับหน่วยที่อยู่รอบๆ การเปลี่ยนย้ายที่มันอาจเป็นเหตุการณ์ที่ได้วางแผน

เตรียมการไว้ หรือขึ้นกับเวลา ผู้บังคับบัญชาควบคุมการวางกำลังของทหารอย่างใกล้ชิดเพื่อดำรงความเป็นปึกแผ่นและการควบคุมสถานการณ์อย่างต่อเนื่อง

ก - ๑๑๗ ผู้บังคับกรมผสมควบคุมหรืออำนวยความสะดวกให้การวิ่งหน่วงจากที่มั่นหรือแนวชั้นหนึ่งไปยังที่มั่นหรือแนวชั้นถัดไป ภายหลังจากการพิจารณาในเรื่องต่อไปนี้

- กำลัง การประกอบกำลัง และการวางกำลังของกำลังทหารเข้าศึกที่เข้าตี หน่วยของกรมผสมที่ถูกคุกคามด้วยการปะทะแตกหักหรืออ้อมผ่านเป็นหน่วยใด
- สถานภาพของหน่วยข้างเคียงเป็นอย่างไร สถานภาพของหน่วยข้างเคียงมีผลกระทบต่อการขีดความสามารถของกรมผสมในการวิ่งหน่วงอย่างต่อเนื่องอย่างไร
- การเคลื่อนที่มีผลกระทบต่อความเป็นปึกแผ่นของการวางกำลังของกรมผสมหรือไม่ การเคลื่อนที่อื่นจำเป็นต่อการดำรงความเป็นปึกแผ่นหรือไม่ ต้องการเครื่องมือเพื่อความต่อเนื่องกับการกลับเข้าที่มั่นหรือไม่
- สถานะของกำลังวิ่งหน่วงสอดคล้องกับกำลังทหาร ยุทโธปกรณ์ และขวัญกำลังใจอย่างไร
- ที่มั่นนี้แข็งแกร่งสัมพันธ์กับที่มั่นอื่นที่อาจต้องเข้าวางกำลังอย่างไร
- ความอยู่รอดของหน่วยหรือเวลาสำคัญต่อการกิจและเจตนารมณ์ของผู้บังคับบัญชาหน่วยเหนือหรือไม่

การโต้ตอบ (COUNTERATTACKS)

ก - ๑๑๘ เมื่อสามารถทำได้ กรมผสมใช้โอกาสใดๆ เพื่อครองความริเริ่มแม้ว่าเป็นการชั่วคราวก็ตาม ด้วยการชิงครองความริเริ่มของข้าศึกอย่างห้าวหาญผ่านการปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุก กรมผสมหลีกเลี่ยงรูปแบบตั้งรับในเชิงรับ ซึ่งข้าศึกที่เข้าตีพึงประสงค์ การโต้ตอบทำให้ข้าศึกเสียระเบียบ ภาพสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชาข้าศึกสับสนและช่วยให้การวิ่งหน่วงขยายออกไป การโต้ตอบมีผลต่อความหน่วงเหนี่ยวของข้าศึกด้วยเช่นกัน

การปะทะแตกหัก (DECISIVE ENGAGEMENT)

๓ - ๑๑๙ กำลังทหารฝ่ายเรา โดยปกติไม่กลับเข้าปะทะแตกหัก ซึ่งมีข้อยกเว้นด้วยกัน ๒ ประการ ประการแรก เมื่อการปะทะเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อป้องกันข้าศึกจากการรุกข้ามภูมิประเทศสำคัญ ภูมิประเทศหนึ่งก่อนเวลากำหนด ประการที่สอง เมื่อกำลังทหารส่วนหนึ่งต้องมีความเสี่ยงที่จะป้องกันอันตรายที่มีต่อความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของกำลังทหารทั้งหมด

๓ - ๑๒๐ ถ้าหากหน่วยของกรมผสมถูกคุกคามด้วยการปะทะแตกหักหรือกลับเป็นส่วนปะทะแตกหัก ผู้บังคับบัญชาต้องเข้าให้การสนับสนุนการผลจากการปะทะตามลำดับความเร่งด่วน ผู้บังคับบัญชาสามารถปฏิบัติในส่วนต่อไปนี้ได้แก่ :

- แบ่งมอบลำดับความเร่งด่วนของการยังสนับสนุนทั้งหมดให้กับหน่วยที่ถูกคุกคาม การปฏิบัติเช่นนี้รวดเร็วมากที่สุดและเป็นเครื่องมือตอบสนองในการเพิ่มเติมอำนาจกำลังรบของหน่วย

- เพิ่มเติมกำลังให้กับหน่วย

- ปฏิบัติการโต้ตอบเพื่อให้หน่วยผลจากการปะทะ

การสิ้นสุดการร้งหน่วง (TERMINATING THE DELAY)

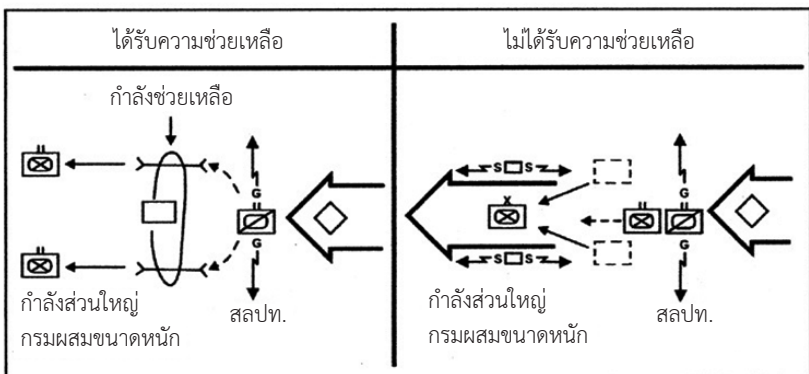
๓ - ๑๒๑ ภารกิจการร้งหน่วงสิ้นสุดด้วยภารกิจอื่นที่ได้วางแผนไว้ เช่น การตั้งรับ การถอนตัว หรือการเข้าตี ถ้าหากข้าศึกเข้าใกล้จุดสุดท้ายในระหว่างการร้งหน่วง กรมผสมสามารถดำรงการปะทะไว้ได้ ในขณะที่กำลังส่วนอื่นเข้าตีได้ตอบ ถอนตัว เพื่อปฏิบัติภารกิจอื่น หรือการเปลี่ยนผ่านไปสู่การรุก ในทุกกรณีผู้บังคับบัญชาต้องวางแผนสำหรับผลลัพธ์ที่คาดการณ์ไว้สำหรับการร้งหน่วง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และแผนของผู้บังคับบัญชาหน่วยเหนือ

การถอนตัว (WITHDRAWAL)

๓ - ๑๒๒ การถอนตัวเป็นการปฏิบัติอย่างหนึ่งที่มีการวางแผน ซึ่งกำลังทหารที่ปะทะผละออกจากกำลังทหารข้าศึก การถอนตัวอาจหรืออาจไม่ปฏิบัติการภายใต้ความกดดันของข้าศึก (รูปที่ ๓ - ๘) การถอนตัวมี ๒ แบบ ได้แก่

- ได้รับความช่วยเหลือ กำลังที่ช่วยเหลือเข้าวางกำลังในที่มั่นทางด้านหลังของหน่วยที่ถอนตัวและเตรียมการเพื่อเข้าควบคุมสถานการณ์ นอกจากนี้กำลังที่ช่วยเหลือยังสามารถช่วยเหลือหน่วยที่ถอนตัวด้วยการลาดตระเวนเส้นทาง การซ่อมบำรุงเส้นทาง การยิงสนับสนุน และการดำรงความต่อเนื่องได้ กำลังทั้งสองส่วนประสานงานการถอนตัวอย่างใกล้ชิด ครั้นเมื่อได้มีการประสานงานในการวางแผนแล้ว หน่วยที่ถอนตัวจึงมุ่งไปยังแนวส่งมอบการรบ (นสร.) ปฏิบัติการผ่านแนวและเคลื่อนที่ไปยังที่มั่นสุดท้าย

- ไม่ได้รับความช่วยเหลือ หน่วยที่ถอนตัวกำหนดเส้นทางและพัฒนาแผนสำหรับการถอนตัว จากนั้นจึงจัดตั้งกำลังระวังป้องกันเป็นกองระวังหลังในขณะที่กำลังส่วนใหญ่ถอนตัว ส่วนดำรงความต่อเนื่องโดยปกติถอนตัวก่อนแล้วตามด้วยส่วนกำลังรบ กรมผสมอาจจัดส่วนเหลือไว้ปะทะ (สลปท.) ขึ้นถ้าหากการถอนตัวอยู่ภายใต้ความกดดันของข้าศึก จุดมุ่งหมายของส่วนเหลือไว้ปะทะ (สลปท.) คือเพื่อลงข้าศึกว่าเป็นการเคลื่อนที่ของฝ่ายเรา ขณะที่กรมผสมถอนตัว ส่วนเหลือไว้ปะทะ (สลปท.) ผลจากการปะทะจากข้าศึก และติดตามกำลังส่วนใหญ่ไปยังที่มั่นสุดท้าย

รูปที่ ๓ - ๘ แบบการถอนตัว

การจัดกำลัง (ORGANIZATION)

๓ - ๑๒๓ กรมผสมโดยปกติจัดกำลังออกเป็น กำลังระวังป้องกัน กำลังส่วนใหญ่ และกองหนุนซึ่งสามารถจัดกำลังส่วนเหลือไว้ปะทะหรือกำลังหลบหลังแนวข้าศึกได้ถ้าต้องการ เมื่อสถานการณ์ข้าศึกเอื้ออำนวยให้ โดยปกติกองร้อยทหารม้าลาดตระเวนเป็นกำลังระวังป้องกัน กองพันผสมเหล่า/กองพันดำเนินกลยุทธ์เป็นกำลังส่วนใหญ่ และกองร้อยดำเนินกลยุทธ์เป็นกองหนุน

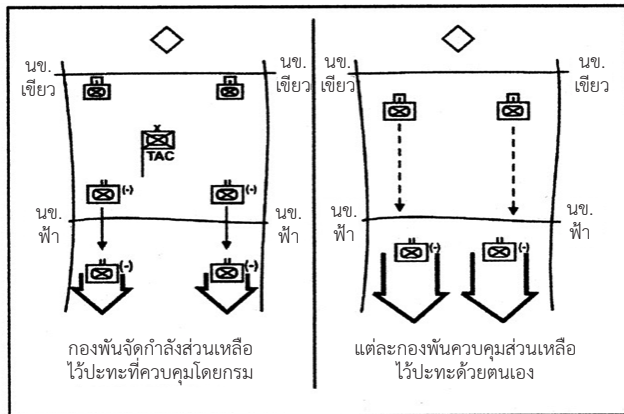
๓ - ๑๒๔ กำลังระวังป้องกันดำรงการปะทะกับข้าศึกจนกว่าจะได้รับคำสั่งให้ผลจากการปะทะ หรือจนกระทั่งกำลังทหารอื่นเข้ารับกึ่งนั้น ซึ่งเลียนแบบการปรากฏตัวของกำลังส่วนใหญ่ที่กำลังดำเนินอยู่ จึงต้องการการแบ่งมอบตัวคุณกำลังรบเพิ่มเติมให้กับหน่วยลาดตระเวน เมื่อกรมผสมปฏิบัติการถอนตัวโดยไม่มีความกดดันจากข้าศึก กำลังระวังป้องกันเปลี่ยนผ่านไปสู่กองระวังหลังเนื่องจากภัยคุกคามที่น่าเป็นไปได้มากที่สุดคือ ข้าศึกที่ไล่ติดตาม เมื่อทำการถอนตัวภายใต้ความกดดันของข้าศึก กำลังระวังป้องกันจัดตั้งหรือปฏิบัติเป็นส่วนเหลือไว้ปะทะ (สลปท.) เพื่อให้มีหนทางทำลายการปะทะกับข้าศึกอย่างต่อเนื่อง

๓ - ๑๒๕ ส่วนเหลือไว้ปะทะ (สลปท.) เป็นกำลังส่วนหนึ่งที่เหลือไว้ปะทะซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกำลังระวังป้องกันที่ได้กำหนดไว้ก่อนหน้านี้ (ปกติด้านหลัง) ในขณะที่กำลังส่วนใหญ่ปฏิบัติการถอนตัว จุดมุ่งหมายคือ เพื่อยังคงอยู่ข้างหลังเพื่อลวงข้าศึกให้เข้าไปยังที่มั่นที่เชื่อว่ากรมผสมยังอยู่ในที่มั่น ในขณะที่กำลังส่วนใหญ่ของกรมผสมถอนตัวไป ผู้บังคับบัญชาต้องกำหนดคำแนะนำเฉพาะเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องปฏิบัติขึ้น ถ้าหากข้าศึกเข้าตีเจาะและภายใต้กรณีแวดล้อมอะไรที่จะรั้งหน่วงหรือถอนตัว กรมผสมจัดกำลังส่วนเหลือไว้ปะทะ (สลปท.) หนึ่งในสามหนทางปฏิบัติดังนี้ (รูปที่ ๓ - ๙)

- กองร้อยทหารม้าลาดตระเวนหรือกองพันผสมเหล่า/กองพันดำเนินกลยุทธ์หน่วยเดียวปฏิบัติเป็นส่วนเหลือไว้ปะทะ (สลปท.)

- แต่ละกองพันผสมเหล่า/กองพันดำเนินกลยุทธ์จัดกำลังสำหรับภารกิจส่วนเหลือไว้ปะทะ (สลปท.) ซึ่งจะปฏิบัติภายใต้การควบคุมของกรมผสม

- แต่ละกองพันผสมเหล่า/กองพันดำเนินกลยุทธ์กำหนดและควบคุมส่วนเหลือไว้ปะทะ (สลปท.) ด้วยตนเอง

รูปที่ ๓ - ๙ วิธีการจัดกำลังส่วนเหลือไว้ปะทะ

๓ - ๑๒๖ กำลังส่วนใหญ่ประกอบด้วยส่วนต่างๆ ทั้งหมด ยกเว้นกำลังระวังป้องกัน และกองหนุน กำลังส่วนใหญ่ถอนตัวตามเส้นทางที่ได้กำหนดเตรียมการไว้แล้วไปยังที่มั่นสุดท้าย กำลังส่วนใหญ่ดำรงการระวังป้องกันรอบตัวในระหว่างการถอนตัว และการเคลื่อนที่

๓ - ๑๒๗ กองหนุนให้ความอ่อนตัวกับกรมผสมเพื่อจัดการกับการปฏิบัติของข้าศึกที่ไม่ได้คาดคิด กองหนุนอาจเข้าปฏิบัติการรบด้วยวิธีทุกอย่างจำกัด เช่น การเข้าตีทำลายการเข้าตีเพื่อรบกวนหรือทำให้ข้าศึกไร้ระเบียบ ซึ่งสามารถได้ตอบการเข้าตีของข้าศึก การเพิ่มเติมกำลังในพื้นที่คุกคาม และป้องกันเส้นทางถอนตัวได้

๓ - ๑๒๘ ผู้บังคับบัญชาต้องกำหนดการประกอบกำลังและกำลังของกำลังระวังป้องกัน กำลังส่วนใหญ่และกองหนุน ผู้บังคับบัญชาต้องระบุถึงเจตนาที่มองข้าศึกโดยการปฏิบัติการถอนตัว เจตนาที่มองข้าศึกที่จะผลจากการปะทะจากข้าศึก (ใช้การดำเนินกลยุทธ์ การยิงและเครื่องกีดขวาง) และภาวะสุดท้ายของการปฏิบัติให้สอดคล้องตามเวลา พื้นที่ และการวางกำลัง

การผลจากการปะทะ (DISENGAGEMENT)

๓ - ๑๒๙ กำลังระวังป้องกันยังคงอยู่ในที่มั่นและดำรงการลงไว้ในขณะที่กำลังส่วนใหญ่เคลื่อนที่ไปทางหลังไปยังที่มั่นระหว่างทางหรือที่มั่นสุดท้ายให้รวดเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ หลังจากกำลังส่วนใหญ่ถอนตัวไปได้ระยะทางที่ปลอดภัยแล้ว ผู้บังคับบัญชาจะสั่งการให้กำลังระวังป้องกันเริ่มต้นเคลื่อนที่ไปทางหลัง ครั้นเมื่อกำลังระวังป้องกันเริ่มต้นเคลื่อนที่ กำลังระวังป้องกันจะเข้ารับหน้าที่กองระวังหลัง ถ้าหากข้าศึกไม่ทำการไล่ติดตามกรมผสม กำลังระวังป้องกันสามารถเคลื่อนที่ด้วยรูปขบวนเดินทางได้

๓ - ๑๓๐ กำลังส่วนใหญ่เคลื่อนที่อย่างรวดเร็วตามเส้นทางหลากหลายไปยังที่มั่นที่ได้กำหนดไว้ กำลังส่วนใหญ่สามารถเข้าวางกำลังในที่มั่นระหว่างทางตามลำดับได้ก่อนการถอนตัวจะเสร็จสิ้น โดยปกติหน่วยดำรงความต่อเนื่องซึ่งเคลื่อนที่ภายใต้การคุ้มครองขบวนยานยนต์จะเคลื่อนที่ไปก่อนและเคลื่อนที่นำหน่วยกำลังรบในรูปขบวนเคลื่อนที่ในการถอนตัว ฝ่ายอำนวยการบังคับการใช้เส้นทางตามกฎระเบียบในระหว่างการถอนตัว โดยไม่คำนึงถึงความสับสนและความกดดันของข้าศึก หน่วยรองต้องเคลื่อนที่ตามเส้นทางและเวลาในการเคลื่อนที่เฉพาะที่กำหนดไว้

การสิ้นสุดการถอนตัว (TERMINATING THE WITHDRAWAL)

๓ - ๑๓๑ ครั้นเมื่อกรมผสมประสบผลสำเร็จจากการผลจากการปะทะกับข้าศึก กรมผสมโดยปกติจะมีหนทางปฏิบัติดังนี้ :

- ฝึกกำลังในการตั้งรับทั้งหมดภายใต้สภาวะที่พึงประสงค์
- การเปลี่ยนผ่านไปสู่การถอย
- ทำการเคลื่อนที่ออกห่างจากข้าศึกต่อไปและมุ่งปฏิบัติการกิจต่อไป
- กองบัญชาการหน่วยเหนือระบุภารกิจต่อไปของกรมผสม ภารกิจต่อไปโดยปกติได้มีการวางแผนไว้ ขณะที่กรมผสมกำลังเตรียมการสำหรับการถอนตัวหรือปฏิบัติการถอนตัว

การถอย (RETIREMENT)

๓ - ๑๓๒ การถอยเป็นการปฏิบัติการร่นถอยอย่างหนึ่งที่ตั้งกำลังทหารที่ไม่ได้ปะทะกับข้าศึกเคลื่อนที่ไปทางข้างหลังในลักษณะที่เป็นระบบ กรมผสมโดยปกติปฏิบัติการถอยเพื่อกลับเข้าที่มั่นใหม่สำหรับการปฏิบัติการในอนาคต กรมผสมโดยปกติจัดกำลังออกเป็นส่วนระวังป้องกันและกำลังส่วนใหญ่ รูปขบวนและจำนวนแถวขบวนขึ้นอยู่กับจำนวนเส้นทางที่มีอยู่และศักยภาพในการขัดขวางของข้าศึก ผู้บังคับบัญชาโดยทั่วไปต้องการให้กำลังส่วนใหญ่เคลื่อนที่ไปทางข้างหลังพร้อมๆ กัน ในระหว่างการถอย กรมผสมโดยปกติเคลื่อนที่ไปยังพื้นที่รวมพลเพื่อเตรียมการสำหรับการปฏิบัติในอนาคต ส่วนต่างๆ ของกรมผสมเคลื่อนที่ให้สอดคล้องกับเส้นทางและเวลาในการเคลื่อนที่ที่กำหนดไว้ การยึดมั่นอย่างเข้มงวดต่อแผนการเคลื่อนที่เป็นสิ่งสำคัญเพื่อหลีกเลี่ยงความแออัด ฝ่ายอำนวยการกำกับดูแลการปฏิบัติตามแผนการเคลื่อนที่โดยใกล้ชิด การดำรงความต่อเนื่องและเครื่องมือ (หน่วย) ที่ไม่ขึ้นสมทบ หรือในอัตราของกองพันผสมเหล่า/กองพันดำเนินกลยุทธ์ หรือกองร้อยอิสระโดยปกติเคลื่อนที่ไปทางข้างหลังก่อน แล้วตามด้วยส่วนกำลังรบ

ตอนที่ ๓ การส่งผ่านการปฏิบัติการ (TRANSITIONS)

๓ - ๑๓๓ ในระหว่างการวางแผนสำหรับการปฏิบัติใดๆ ผู้บังคับกรมผสมและฝ่ายอำนวยการต้องเข้าใจคำสั่งยุทธการจากกองบัญชาการหน่วยเหนือว่าการกิจต่อไปที่สำคัญเป็นภารกิจอะไร และเริ่มต้นวางแผนถึงวิธีที่จะทำให้เจตนารมณ์ของผู้บังคับบัญชาบรรลุผลสำเร็จ ไม่ว่ากรมผสมจะกำลังสิ้นสุดการปฏิบัติการไปด้วยวิธีรุกหรือการตั้งรับก็ตาม กรมผสมต้องหยุดชั่วคราวเพื่อเสริมความมั่นคงและจัดระเบียบใหม่ก่อนการปฏิบัติการต่อไป ถ้าหากต้องการ ผู้บังคับบัญชาตกลงใจสถานที่และเวลาที่ดีที่สุดที่เอื้อต่อการปฏิบัติการในอนาคตและให้มีการป้องกัน กรมผสมต้องดำรงรักษาระดับการระวังป้องกันระดับสูงเมื่อกำลังปฏิบัติกิจกรรมในการเสริมความมั่นคงและการจัดระเบียบใหม่

การเสริมความมั่นคง (CONSOLIDATION)

๓ - ๑๓๔ การเสริมความมั่นคงเป็นกระบวนการในการจัดหน่วยและการเสริมสร้างประสิทธิภาพกำลังพลในที่มั่นที่ยึดครองได้ใหม่ กรมผสมอาจต้องเสริมความมั่นคงเพื่อจัดหน่วยใหม่ หลีกเลี่ยงความผกผันเตรียมการสำหรับการตีโต้ตอบของข้าศึก หรือเอื้ออำนวยเวลาสำหรับการเคลื่อนที่ของหน่วยข้างเคียง การเสริมความมั่นคงไม่มีการวางแผนไว้สำหรับภารกิจทุกภารกิจ การปฏิบัติในระหว่างการเสริมความมั่นคง ได้แก่ :

- ดำรงการปะทะกับข้าศึกและทำการลาดตระเวน
- จัดการระวังป้องกันให้สอดคล้องกับภัยคุกคาม
- ทำลายหย่อมต้านทานข้าศึก
- จัดวางกำลังให้สามารถปฏิบัติการตั้งรับเร่งด่วนได้ด้วยการสกัดกั้น

การเข้าตีโต้ตอบข้าศึกที่น่าเป็นไปได้

- กวาดล้างเครื่องกีดขวาง หรือตัดแปลงช่องทางเพื่อสนับสนุนการเคลื่อนที่และกิจกรรมการจัดระเบียบใหม่ของฝ่ายเรา

- วางแผนและเตรียมการสำหรับการปฏิบัติการในอนาคต

๓ - ๑๓๕ กรมผสม ดำรงการปะทะกับข้าศึกด้วยการเปลี่ยนทิศทางเครื่องมือลาดตระเวนและเผ่าตรวจใหม่ การควบคุมการลาดตระเวนของหน่วยขนาดเล็กและการปฏิบัติการเข้าตีที่หมายจำกัดที่น่าเป็นไปได้ ในบางสถานการณ์ กรมผสมอาจทิ้งกำลังทหารขนาดเล็กไว้เพื่อควบคุมภูมิประเทศสำคัญ หรือทำการกวาดล้างที่หมายให้สมบูรณ์ ในขณะที่กำลังทหารส่วนที่เหลือของกรมผสมเปลี่ยนผ่านไปสู่ภารกิจใหม่

การจัดระเบียบใหม่ (REORGANIZATION)

๓ - ๑๓๖ การจัดระเบียบใหม่ หมายถึง มาตรการทั้งปวงที่นำมาใช้เพื่อดำรงความมีประสิทธิภาพในการรบของกรมผสม หรือเพื่อกลับสู่ระดับขีดความสามารถในการรบเฉพาะ ทุกหน่วยดำเนินกิจกรรมการจัดระเบียบใหม่ ในระหว่างการปฏิบัติตามที่สถานการณ์จะเอื้ออำนวยให้ เพื่อดำรงความมีประสิทธิภาพในการรบ

การจัดระเบียบใหม่ขยายขอบเขตมากขึ้นซึ่งโดยปกติดำเนินการภายหลังจากที่กรมผสมเอาชนะการเข้าตีของข้าศึก กิจกรรมการจัดระเบียบใหม่โดยปกติได้แก่ :

- จัดการระวังป้องกันขึ้นให้สอดคล้องกับภัยคุกคาม ซึ่งอาจได้แก่ การเคลื่อนย้ายกำลังทหาร การปรับเส้นแบ่งเขต การเปลี่ยนแปลงการจัดกำลังเฉพาะกิจและการประสานงานหน่วยข้างเคียง

- ทำลายหรือยับยั้งกำลังทหารข้าศึกที่ยังคุกคามกรมผสม
- ทดแทนหรือเปลี่ยนย้ายเครื่องมือลาดตระเวนและเฝ้าตรวจ ถ้าต้องการ
- สถาปนาสายการบังคับบัญชา ตำแหน่งฝ่ายอำนวยการหลักและสิ่งอำนวยความสะดวกในการบังคับบัญชาและการควบคุม (C2) ของกรมผสม ที่สูญเสียไปในระหว่างการรบขึ้นใหม่

- ให้การรักษาพยาบาลและส่งกลับผู้บาดเจ็บ
- จัดสรรกระสุนวัตถุระเบิด สิ่งอุปกรณ์และยุทธโปกรณ์ที่จำเป็นใหม่
- ปฏิบัติการส่งกำลังเพิ่มเติมและการเติมเชื้อเพลิงเร่งด่วน
- กู้ซ่อมและซ่อมแซมยุทธโปกรณ์ที่เสียหาย
- ส่งรายงานการรบและการส่งกำลังบำรุงที่สัมพันธ์กันด้วยเครื่องมือดิจิทัลและเสียง (ถ้าหากไม่มีเครื่องมือดิจิทัล)

- ดำเนินการกับเชลยศึกและผู้ถูกกักตัวไว้ตามความเหมาะสม
- ซ่อม/ฟื้นฟู เส้นทางสำคัญภายในพื้นที่ปฏิบัติการของกรมผสมเพื่อประกันความคล่องแคล่วของกำลังทหาร

- กำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในการบังคับบัญชาและการควบคุม (C2) เครื่องมือติดต่อสื่อสาร การส่งกำลังบำรุงและเครื่องมือการยิงสนับสนุนขึ้นใหม่ สำหรับการปฏิบัติในอนาคต

การปฏิบัติการต่อเนื่อง (CONTINUING OPERATIONS)

๓ - ๑๓๗ ฅ การสิ้นสุดของการปะทะ กรมผสมอาจดำเนินการตั้งรับต่อไปหรือถ้าหากได้รับคำสั่ง การเปลี่ยนผ่านไปสู่การปฏิบัติการตั้งรับหรือเพื่อความมั่นคง ผู้บังคับกรมผสมพิจารณาแนวความคิดในการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาหน่วยเหนือ

ขีดความสามารถของฝ่ายเราและสถานการณ์เข้าศึกเพื่อทำการตกลงใจ ทุกภารกิจควรมีแผนสำหรับการขยายผลแห่งความสำเร็จหรือการเข้าปฏิบัติการตั้งรับด้วย

การรบด้วยวิธีรุก (OFFENSE)

๓ - ๑๓๘ กองบัญชาการหน่วยเหนืออาจสั่งการให้กรมผสมปฏิบัติการเข้าตีแรงด่วน เคลื่อนที่เข้าปะทะ หรือเข้าร่วมในการขยายผล ในบางกรณี การปฏิบัติการตั้งรับอาจเปลี่ยนผ่านอย่างทันทีไปสู่การไล่ติดตาม ถ้าหากต้องการการจัดระเบียบใหม่กรมผสมดำรงความกดดันต่อข้าศึกด้วยปืนใหญ่ สกอก. และ/หรือการเข้าตีที่หมายจำกัดได้

การปฏิบัติการเพื่อเสถียรภาพ (STABILITY OPERATIONS)

๓ - ๑๓๙ ผู้บังคับกรมผสมต้องมั่นใจว่าการเปลี่ยนผ่านจากการปฏิบัติการตั้งรับไปสู่การปฏิบัติการเพื่อเสถียรภาพ และในทางกลับกันกับแผนที่วางไว้ ตัวอย่างเช่น การเปลี่ยนผ่านอาจเป็นวิธีการทางยุทธวิธีของผู้บังคับบัญชาที่วางแผนเผชิญเหตุการณ์ตั้งรับด้วยภารกิจการรบด้วยวิธีรุกเมื่อสั่งสำหรับการปฏิบัติเพื่อเสถียรภาพที่แน่ชัดที่อาจจะลดระดับลงได้ ผู้นำหน่วยและผู้บังคับบัญชาหน่วยรองต้องได้รับการฝึกมาอย่างเต็มที่เพื่อให้จดจำกิจกรรมต่างๆ ที่อาจจะเริ่มการเปลี่ยนผ่านนี้ ผู้บังคับบัญชา ฝ่ายอำนวยการ และทหารต้องตระหนักถึงส่วนต่างๆ ของกรมผสมอาจสามารถปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุก ตั้งรับ และการปฏิบัติการเพื่อเสถียรภาพไปพร้อมๆ กันได้ ภายในขอบเขตเล็กน้อยของแต่ละส่วน การปฏิบัติในพื้นที่ปฏิบัติการของหน่วยหนึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการเล่นแปลงในแบบการปฏิบัติการใดๆ ที่หน่วยข้างเคียงที่กำลังดำเนินการอยู่ ตัวอย่างเช่น การปฏิบัติการรบด้วยวิธีรุกอาจส่งผลกระทบต่อผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการรบต้องย้ายที่อยู่ไปยังส่วนอื่นของเมืองซึ่งทำให้เกิดการปฏิบัติการเพื่อเสถียรภาพสำหรับหน่วยที่อยู่ในพื้นที่ปฏิบัติการนั้น